

Nr 172

Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet; given Stockholms slott den 5 november 1971.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över utrikesdepartements- och finansärenden samt med överlämnande av ett den 1 november 1971 undertecknat avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, föreslå riksdagen att bifalla de förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

CARL GUSTAF

G. E. STRÄNG

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett mellan Sverige och Norge ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Efter ratifikation tillämpas avtalet på inkomst som förvärfvas efter utgången av år 1971. Avtalet avses vidare bli tillämpligt på förmögenhetsskatt som utgår på grund av taxering fr. o. m. år 1973.

Avtal mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet

Konungariket Sveriges regering och Konungariket Norges regering har, föranledda av önskan att ingå nytt avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1

Personer som omfattas av avtalet

Detta avtal är tillämpligt på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1 §. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och förmögenhet som uppbäres av envar av de avtalsslutande staterna eller deras regionala eller kommunala förvaltningsmyndigheter, oberoende av sättet för skatternas uttagande.

2 §. Med skatter på inkomst och förmögenhet förstås skatter som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, härunder inbegripna skatter på vinst genom avyttring av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3 §. De skatter som avses i detta avtal är särskilt:

a) beträffande Sverige:

1) den statliga inkomstskatten, sjömansskatten och kupongskatten däri inbegripna,

Avtale mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige til unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue

Kongeriket Norges regjering og Kongeriket Sveriges regjering, som ønsker å slutte en ny avtale til unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue, er blitt enige om følgende bestemmelser:

Artikkel 1

De personer som avtalen gjelder

Denne avtale får anvendelse på personer som er bosatt i en av, eller i begge, de Kontraherende Stater.

Artikkel 2

De skatter som avtalen gjelder

1. Denne avtale får anvendelse på skatter av inntekt og formue som utskrives for regning av hver av de Kontraherende Stater eller deres regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de utskrives.

2. Som skatter av inntekt og formue anses skatter som utskrives av den samlede inntekt, den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder innbefattet skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom samt skatter av verdistigning.

3. De skatter som denne avtale gjelder, er særlig:

(a) for så vidt angår Norge:

(1) inntekts- og formueskatten til staten og kommuner,

- 2) ersättningsskatten,
- 3) utskiftningskatten,
- 4) bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar,
- 5) skogsvårdsavgiften,
- 6) den kommunala inkomstskatten, samt

7) den statliga förmögenhetsskatten;

(skatt av sådant slag benämnes i det följande "svensk skatt");

b) beträffande Norge:

- 1) inkomst- och förmögenhetsskatten till staten och kommuner,
- 2) statsskatten för utvecklingshjälp,

3) avgiften till staten på ersättningar som uppbäres av artister bosatta i utlandet, samt

4) sjömannsskatten;

(skatt av sådant slag benämnes i det följande "norsk skatt").

4 §. Detta avtal tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som framdeles uttages vid sidan av eller i stället för de nu gällande skatterna.

Som skatter på inkomst eller förmögenhet enligt detta avtal anses icke sådana skatter som särskilda skatter på lotterivinster och vadhållning samt arvs- och gåvoskatter.

5 §. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall vid slutet av varje år meddela varandra de ändringar som skett i respektive skattelagstiftning.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1 §. Där icke sammanhanget föranleder annat, har i detta avtal följande uttryck nedan angivna betydelse:

a) "Sverige" åsyftar Konungariket Sverige och inbegriper varje utanför Sveriges territorialvatten beläget område, inom vilket Sverige enligt svensk lag och i över-

(2) statsskatten til utviklingshjälp,

(3) statsavgiften av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet, samt

(4) sjømannsskatten

(i det følgende kalt "norsk skatt");

(b) for så vidt angår Sverige:

(1) inntektsskatten til staten herunder innbefattet sjømannsskatten og kupongskatten,

(2) erstatningsskatten,

(3) utdelingsskatten,

(4) bevillingsavgiften for visse offentlige forestillinger,

(5) skogkulturavgiften,

(6) den kommunale inntektskatt samt

(7) formueskatten til staten

(i det følgende kalt "svensk skatt").

4. Denne avtale gjelder også skatter av samme eller vesentlig lignende art som senere blir utskrevet i tillegg til, eller i stedet for, de gjeldende skatter.

Som skatter av inntekt eller formue etter denne avtale anses ikke slike skatter som særskilte skatter av gevinst ved lotterier og veddemål samt arve- og gaveskatter.

5. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater vil ved utgangen av hvert år gi hverandre underretning om endringer som er blitt foretatt i deres respektive skattelover.

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke en annen forståelse fremgår av sammenhengen, har følgende uttrykk i avtalen denne betydning:

(a) "Norge" betyr Kongeriket Norge, herunder innbefattet ethvert område utenfor Norges sjøterritorium hvor Norge i henhold til norsk lovgivning og overens-

ensstämmelse med folkrättens allmänna regler äger utöva sina rättigheter med avseende på naturtillgångar på havsbotten eller i dens underlag;

b) "Norge" åsyftar Konungariket Norge och inbegriper varje utanför Norges territorialvatten beläget område, inom vilket Norge enligt norsk lag och i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler äger utöva sina rättigheter med avseende på naturtillgångar på havsbotten eller i dens underlag; uttrycket inbegriper icke Svalbard, Jan Mayen och de norska besittningarna utanför Europa;

c) "person" inbegriper fysisk person, bolag och varje annan sammanslutning;

d) "bolag" åsyftar varje slag av juridisk person eller varje subjekt, som i beskattningshänseende behandlas som juridisk person;

e) "medborgare" åsyftar varje fysisk person som är medborgare i en avtalsslutande stat och varje juridisk person eller annan sammanslutning som bildats enligt gällande lag i en avtalsslutande stat;

f) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag, som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag, som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

g) "internationell trafik" inbegriper varje resa utförd av fartyg eller luftfartyg som användes av företag vars verkliga ledning utövas i en avtalsslutande stat, med undantag för resa som är begränsad uteslutande till en avtalsslutande stat;

h) "behöriga myndigheter" åsyf-

stämmande med folkeretten kan utöva sine rättigheter med hensyn till naturforekomster på havbunnen eller i dens undergrunn; uttrycket omfattar icke Svalbard, Jan Mayen och de norske besittelser utenfor Europa;

(b) "Sverige" betyr Kongeriket Sverige, herunder innbefattet ethvert område utenfor Sveriges sjøterritorium hvor Sverige i henhold til svensk lovgivning og overensstemmende med folkeretten kan utøve sine rettigheter med hensyn til naturforekomster på havbunnen eller i dens undergrunn;

(c) "person" omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning;

(d) "selskap" betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;

(e) "statsborger" betyr enhver fysisk person som er borger av en Kontraherende Stat og enhver juridisk person, ethvert interessentskap eller enhver sammenslutning som erverver sin rettslige status fra gjeldende lov i en Kontraherende Stat;

(f) "foretagende i en Kontraherende Stat" og "foretagende i den annen Kontraherende Stat" betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en Kontraherende Stat, og et foretagende som drives av en person bosatt i den annen Kontraherende Stat;

(g) "internasjonal fart" innbefatter enhver reise utført av et skip eller luftfartøy som drives av et foretagende hvis virkelige ledelse utøves i en Kontraherende Stat, unntatt en reise som utelukkende er begrenset til en Kontraherende Stat;

(h) "kompetente myndigheter"

tar i vardera avtalsslutande staten finansministern eller den myndighet åt vilken uppdragits att i finansministrarnas ställe handha frågor rörande detta avtal.

2 §. Då en avtalsslutande stat tillämpar bestämmelserna i detta avtal anses varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke angivits särskilt, ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning rörande sådana skatter som omfattas av avtalet.

Artikel 4

Skatterättsligt hemvist

1 §. I detta avtal förstås med uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" varje person som enligt lagstiftningen i denna stat är underkastad beskattning där på grund av hemvist, bopel, styrelses säte eller varje annan liknande omständighet. Uttrycket inbegriper icke fysisk person som är skattskyldig i denna avtalsslutande stat endast om han uppbär inkomst från källor där.

2 §. Då på grund av bestämmelserna i 1 § fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna fastställs hans hemvist enligt följande regler:

a) Han anses ha hemvist i den avtalsslutande stat, där han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i båda avtalsslutande staterna, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena).

b) Om det icke kan avgöras i vilken avtalsslutande stat centrum för levnadsintressena är beläget eller om han icke i någondera staten har ett hem, som stadigvarande står till hans förfogande,

betyr i hver av de Kontraherende Stater finansministeren eller den myndighet som har fullmakt til i finansministerens sted å behandle spørgsmål vedrørende denne avtale.

2. Ved en Kontraherende Stats anvendelse av bestemmelsene i denne avtale skal ethvert uttrykk som ikke er definert på annen måte, ha den betydning som følger av lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som går inn under avtalen.

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne avtale forstås med uttrykket "person bosatt i en Kontraherende Stat" enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er undergitt beskatning der på grunnlag av domil, bopel, sete for styre eller ethvert annet lignende kriterium. Uttrykket innbefatter ikke noen fysisk person som er skattepliktig i den nevnte Kontraherende Stat bare hvis han erverver inntekt fra kilder i denne stat.

2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge de Kontraherende Stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:

(a) Han skal regnes for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge de Kontraherende Stater, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene).

(b) Hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken Kontraherende Stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av de Kontraherende Stater, skal han

anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat, där han stadigvarande vistas.

c) Om han stadigvarande vistas i båda avtalsslutande staterna eller om han icke vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat, där han är medborgare.

d) Om han är medborgare i båda avtalsslutande staterna eller om han icke är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom överenskommelse.

3 §. Då på grund av bestämmelserna i 1 § av denna artikel person, som ej är fysisk person, har hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses personen i fråga ha hemvist i den avtalsslutande stat, där dess verkliga ledning utövas.

Artikel 5

Fast driftställe

1 §. Med uttrycket "fast driftställe" förstås i detta avtal en stadigvarande affärsanordning, där företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

2 §. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

- a) plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,
- d) fabrik,
- e) verkstad,
- f) gruva, stenbrott eller annan plats för utnyttjande av naturtillgång.

g) plats för byggnads- eller installationsarbete, som varar mer än tolv månader.

3 §. Uttrycket "fast driftställe" innefattar icke:

- a) användningen av anordningar, avsedda uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,
- b) innehavet av ett företag

anses för bosatt i den Kontraherande Stat hvor han har vanlig opphold.

(c) Hvis han har vanlig opphold i begge de Kontraherende Stater, eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den Kontraherende Stat hvorav han er statsborger.

(d) Hvis han er statsborger av begge de Kontraherende Stater, eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater avgøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er hjemmehørende i begge de Kontraherende Stater, skal den regnes for hjemmehørende i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse utøves.

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket "fast driftssted" betyr i denne avtale en fast forretningsinnretning gjennom hvilken foretagendets virksomhet helt eller delvis blir utøvet.

2. Uttrykket "fast driftssted" skal særlig omfatte:

- (a) et sted hvor foretagendet har sin ledelse,
- (b) en filial,
- (c) et kontor,
- (d) en fabrikk,
- (e) et verksted,
- (f) et bergverk, stenbrudd eller et annet sted hvor naturforekomster utnyttes,

(g) stedet for et bygningsarbeid eller monteringsarbeid hvis varighet overstiger tolv måneder.

3. "Fast driftssted" foreligger ikke når:

- (a) det gjøres bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer eller ting som tilhører foretagendet;
- (b) varer eller ting som tilhører

tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg,

d) innehavet av stadigvarande affärsordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning,

c) innehavet av stadigvarande affärsordning, avsedd uteslutande för att ombesörja reklam, meddela upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller utöva liknande verksamhet, som är av förberedande eller biträdande art för företaget.

4 §. Person som är verksam i en avtalsslutande stat för ett företag i den andra avtalsslutande staten — härunder inbegripes icke sådan oberoende representant som avses i 5 § — behandlas såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten om han innehar och i denna förstnämnda stat regelbundet använder en fullmakt att sluta avtal i företagets namn samt verksamheten icke begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

5 §. Företag i en avtalsslutande stat anses icke ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten endast på den grund att företaget uppehåller affärsförbindelser i denna andra stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att dessa personer därvid utövar sin vanliga affärsverksamhet.

6 §. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller av ett bolag som uppehåller affärsförbindelser i den-

foretagendet holdes i opplag utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;

(c) varer eller ting som tilhører foretagendet holdes i opplag utelukkende for bearbejdelse ved et annet foretagende;

(d) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende ved innkjøp av varer eller ting eller ved innsamling av opplysninger for foretagendet;

(e) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende for reklame, meddelelse av opplysninger, vitenskapelig forskning eller lignende virksomhet som i forhold til foretagendet er av forberedende art eller utgjør en hjelpevirksomhet.

4. En person som i en Kontraherende Stat utøver virksomhet på vegne av et foretagende i den annen Kontraherende Stat — med unntagelse av en uavhengig representant som omhandlet i punkt 5 — skal anses for å være et fast driftssted i den førstnevnte stat. Det forutsettes at han i denne stat har fullmakt til å avslutte kontrakter på vegne av foretagendet og vanligvis utøver denne fullmakt der, samt at hans virksomhet ikke innskrenker seg til innkjøp av varer eller ting for foretagendet.

5. Et foretagende i en Kontraherende Stat skal ikke anses for å ha et fast driftssted i den annen Kontraherende Stat bare av den grunn at det avslutter forretninger i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller en annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

6. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat, kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, eller som avslutter forretninger i denne stat (enten

na andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes), medför icke i och för sig att någotdera bolaget betraktas såsom ett fast driftställe för det andra bolaget.

Artikel 6

Inkomst av fastighet

1 §. Inkomst av fastighet får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2 §. a) Uttrycket "fastighet" har — såvida icke punkt b) nedan föranleder annat — den betydelse som uttrycket har enligt gällande skattelagstiftning i den avtalsslutande stat där fastigheten i fråga är belägen.

b) Uttrycket "fastighet" inbegriper dock alltid egendom som utgör tillbehör till fastighet, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag angående fastigheter är tillämpliga, nyttjanderätt till fastighet samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja gruva, källa eller annan naturtillgång.

3 §. Bestämmelserna i 1 § tillämpas på inkomst, som förvärfvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller genom annan användning av fastighet.

4 §. Person med hemvist i en avtalsslutande stat, som uppbär inkomst av fastighet belägen i den andra avtalsslutande staten, skall vid beskattningen av inkomsten i sistnämnda stat erhålla avdrag för kostnader för fastigheten efter samma regler som gäller för personer med hemvist i denna sistnämnda stat. Fullt avdrag skall även medges för gäldräntor för fastigheten.

5 §. Bestämmelserna i 1, 3 och 4 §§ tillämpas även på inkomst av fastighet som tillhör företag och på inkomst av fastighet som användes vid utövande av fritt yrke.

genom ett fast driftssted eller på annan måte), medförer i och för sig icke att ett av disse selskaper blir fast driftssted för det annat.

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor eiendommen ligger.

2. (a) Uttrykket "fast eiendom" skal — med forbehold av underavsnitt (b) nedenfor — defineres i overensstemmelse med gjeldende skattelovgivning i den Kontraherende Stat hvor vedkommende eiendom ligger.

(b) Uttrykket "fast eiendom" skal under enhver omstendighet omfatte tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i landbruks- og skogbruksbedrifter, rettigheter som er undergitt privatrettens forskrifter om fast gods, bruksrett til fast eiendom og rett til faste og varierende ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre grunnherligheter.

3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt ved direkte bruk, utleie og ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. En person som er bosatt i en Kontraherende Stat og oppebærer inntekt av fast eiendom som ligger i den annen Kontraherende Stat, skal ved beskatningen i den sistnevnte stat innrømmes fradrag for utgifter vedrørende eiendommen etter de samme regler som gjelder for personer bosatt i den sistnevnte stat. Likeledes skal det gis fullt fradrag for gjeldsrenter vedrørende eiendommen.

5. Bestemmelsene i punkt 1, 3 og 4 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom når den tilhører et foretagende og når den benyttes ved utøvelse av fritt yrke.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1 §. Inkomst av rörelse, som förvärvas av företag i en avtalslutande stat, beskattas endast i denna stat, såvida icke företaget bedriver rörelse i den andra avtalslutande staten från ett där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får inkomsten beskattas i den sistnämnda staten men endast så stor del därav, som är hänförlig till det fasta driftstället.

2 §. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, hänföres i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst av rörelse, som det kan antagas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3 §. Vid bestämmandet av inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, medges avdrag för kostnader som uppkommit för det fasta driftställets räkning — härunder inbegripna kostnader för företagets ledning och allmänna förvaltning — antingen kostnaderna uppkommit i den avtalsslutande stat, där det fasta driftstället är beläget, eller annorstädes. Bestämmelserna i denna paragraf medför emellertid icke rätt till avdrag för kostnader som är av sådant slag att avdrag icke skulle ha kunnat medges om det fasta driftstället hade varit ett fristående företag.

4 §. I den mån inkomst hänförlig till fast driftställe enligt lagstiftningen i en avtalsslutande stat brukat bestämmas på grundval av

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppebæres av et foretagende i en Kontraherende Stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretagendet utøver forretningsvirksomhet i den annen Kontraherende Stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretagendet utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den sistnevnte stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste driftssted.

2. Når et foretagende i en Kontraherende Stat utøver forretningsvirksomhet i den annen Kontraherende Stat gjennom et fast driftssted der, skal det i hver av de Kontraherende Stater tilskrives vedkommende faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet, hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.

3. Ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som foretagendet har pådratt seg i anledning av det faste driftssted, herunder innbefattet direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpet i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder. Bestemmelsen i dette punkt medfører imidlertid ikke rett til fradrag for utgifter som er av slik karakter at fradrag ikke ville blitt innrømmet hvis det faste driftssted hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende.

4. Hvis det har vært vanlig praksis i en Kontraherende Stat i henhold til denne stats lovgivning å fastsette den fortjeneste

en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, skall bestämmelserna i 2 § icke hindra att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestämmes genom ett sådant förfarande. Förfarandet skall dock vara sådant att resultatet står i överensstämmelse med de i denna artikel angivna principerna.

5 §. Inkomst anses icke hänförlig till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköpes genom det fasta driftställets försorg för företagets räkning.

6 §. Vid tillämpningen av föregående paragrafer bestämmes inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, genom samma förfarande år från år såvida icke särskilda förhållanden föranleder annat.

7 §. Ingår i rörelseinkomsten inkomstslag, som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, beröres bestämmelserna i dessa artiklar icke av reglerna i förevarande artikel. Det förutsättes att bestämmelserna i denna paragraf icke hindrar en avtalsslutande stat att vid bestämmandet av den inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället medtaga inkomst av aktier eller andelar, fordringar, egendom eller annan rättighet som äger verkligt samband med rörelse vilken bedrivs från det fasta driftstället.

8 §. Uttrycket "inkomst av rörelse" i denna artikel inbegriper sådan inkomst av rörelse som förvärvas av delägare i rörelsedrivande personsammanslutning (handelsbolag, kommanditbolag och norska "stille selskaper").

som skal tilskrives et fast driftssted på grundlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige deler, skal regelen i punkt 2 ikke være til hinder for at denne Kontraherende Stat fastsetter den skattebare fortjeneste på denne måde. Den fremgangsmåde som anvendes, skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.

5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dets innkjøp av varer eller ting for foretagendet.

6. Ved anvendelsen av de foranstående punkter skal den fortjeneste, som tilskrives det faste driftssted, fastsettes etter den samme fremgangsmåde hvert år, med mindre det er fyldestgjørende grunn for noe annet.

7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne avtale, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel. Det forutsettes at reglene i dette punkt ikke skal være til hinder for at en Kontraherende Stat ved beregningen av den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted, tar med inntekt som skriver seg fra aksjer eller andeler, fordringer, eiendom eller annen rettighet som reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet som drives gjennom det faste driftssted.

8. Uttrykket "fortjeneste" i denne artikkel omfatter også slike forretningsinntekter som oppebæres av et medlem ved deltagelse i et næringsdrivende interessentskap (handelsselskaper, kommanditselskaper og norske stille selskaper).

Artikel 8

Inkomst av sjö- och luftfart

1 §. Inkomst som förvärfvas genom utövande av sjöfart eller luftfart i internationell trafik beskattas endast i den avtalsslutande stat där företagets verkliga ledning utövas.

2 §. Om den verkliga ledningen för sjöfartsföretag i internationell trafik utövas ombord på ett fartyg, anses ledningen utövad i den avtalsslutande stat där fartyget har sin hemmahamn, eller om någon sådan hamn icke finns, i den avtalsslutande stat där fartygets redare har hemvist.

3 §. Företag som bedriver sådan verksamhet som avses i 1 § anses ha sin verkliga ledning i båda avtalsslutande staterna, om

a) företaget drives av sammanslutning eller bolag med solidariskt och obegränsat ansvariga intressenter eller delägare, och

b) en eller flera av de ansvariga delägarna eller intressenterna har hemvist i en avtalsslutande stat och en eller flera i den andra avtalsslutande staten, samt

c) det icke är uppenbart att företagets ledning utövas endast i en avtalsslutande stat.

I sådant fall beskattas i vardera staten endast den andel av företagets inkomst som tillkommer delägare med hemvist där.

4 §. Inkomst som förvärfvas av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) beskattas i vardera avtalsslutande staten i proportion till den andel i konsortiet vilken innehas av den delägare som har hemvist i denna stat.

Artikel 9

Intressegemenskap mellan företag

I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt delta-

Artikkel 8

Skipsfart og luftfart

1. Fortjeneste ved driften av skip eller luftfartøyer i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet utøves.

2. Hvis den virkelige ledelse for et skipsfartsforetagende i internasjonal fart er ombord i et skip, skal den anses utøvet i den Kontraherende Stat hvor skipets hjemstedshavn ligger, eller hvis noen slik hjemstedshavn ikke finnes, i den Kontraherende Stat hvor den som driver skipet er bosatt.

3. Et foretagende som utøver virksomhet som omhandlet under punkt 1, skal anses for å ha sin virkelige ledelse i begge Kontraherende Stater, forutsatt at

(a) foretagendet drives av en sammenslutning eller et selskap med solidarisk og ubegrenset ansvarlige interesser eller medlemmer, og

(b) en eller flere av de ansvarlige medlemmer eller interesser er bosatt i en Kontraherende Stat og en eller flere i den annen Kontraherende Stat, og

(c) det ikke er åpenbart at foretagendets ledelse utøves i en av de Kontraherende Stater alene.

I dette tilfelle skattlegges i hver av statene bare den andel av foretagendets fortjeneste som tilfaller deltager som er bosatt der.

4. Fortjeneste som erverves av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), skattlegges i hver av de Kontraherende Stater i forhold til den andel i konsortiet som innehas av den deltager som er hjemmehørende i denne stat.

Artikkel 9

Interessefellesskap mellom foretagender

I tilfelle hvor

(a) et foretagende i en Kontraherende Stat direkte eller indi-

ger i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iakttages följande.

Om mellan företagen i fråga om handel eller andra ekonomiska förbindelser avtalas eller föreskrives villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får alla inkomster, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

Då i en avtalsslutande stat uppkommer fråga som avses i denna artikel skall den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten underrättas i syfte att genomföra nödvändig justering i fråga om beräkningen av inkomsten för det företag som har hemvist i denna stat. När anledning därtill föreligger kan de behöriga myndigheterna träffa skäligt avgörande rörande inkomstens beräkning.

Artikel 10

Utdelning

1 §. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2 §. Utdelningen får emellertid

rekte deltar i ledelsen eller kontrollen av et foretagende i den annen Kontraherende Stat, eller innehar en andel i dette foretagendets kapital, eller

(b) samme personer direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av såvel et foretagende i en Kontraherende Stat som et foretagende i den annen Kontraherende Stat, eller innehar en andel i begge disse foretagenders kapital,

skal følgende gjelde:

Hvis det i slike tilfelle mellom to foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært anvendt mellom uavhengige foretagender, skal enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt ett av de to foretagender, men i kraft av disse vilkår ikke er tilfalt dette, kunne medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendes fortjeneste.

Når det i en Kontraherende Stat oppstår spørsmål som omhandlet i denne artikkel, skal den kompetente myndighet i den annen Kontraherende Stat underrettes med henblikk på at nødvendig justering skal gjennomføres med hensyn til beregning av inntekten for det foretagende som er hjemmehørende i denne stat. Når det foreligger grunn til det, kan de kompetente myndigheter treffe rimelig avgjørelse vedrørende inntektens beregning.

Artikkel 10

Dividender

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Slike dividender kan imidler-

beskattas även i den avtalsslutande stat, där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, i enlighet med lagstiftningen i denna stat. Där icke bestämmelserna i 3 § föranleder annat, får emellertid skattesatsen icke överstiga

a) 5 procent av utdelningens bruttobelopp om mottagaren är ett bolag (med undantag för handelsbolag och enkelt bolag) som direkt eller indirekt behärskar minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital,

b) 15 procent av utdelningens bruttobelopp i övriga fall.

3 §. Vid beskattningen i Norge av utdelning från norskt bolag till svenskt bolag (med undantag för handelsbolag och enkelt bolag), som direkt eller indirekt behärskar minst 25 procent av det norska bolagets kapital, får skatten icke överstiga 15 procent. Denna bestämmelse gäller så länge norska bolag är berättigade till avdrag vid statsbeskattningen för all utdelad vinst.

4 §. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet för genomförandet av begränsningen enligt 2 och 3 §§.

Bestämmelserna i 2 och 3 §§ berör icke bolagets beskattning för vinst av vilken utdelningen betalas.

5 §. Med uttrycket "utdelning" förstås inkomst av aktier eller andra rättigheter, fordringar ej inbegripna, med rätt till andel i vinst samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt skattelagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist jämställs med inkomst av aktier.

6 §. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till

tid också skattlegges i den Kontraherande Stat hvor selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende og i henhold til lovgivningen i denne stat. Med forbehold om bestemmelsene i punkt 3, skal den skattesats som anvendes dog ikke overstige

(a) 5 prosent av dividendenes bruttobeløp hvis mottageren er et selskap (unntatt interessentskap), som direkte eller indirekte kontrollerer minst 25 prosent av det utdelende selskaps kapital;

(b) 15 prosent av dividendenes bruttobeløp i alle andre tilfelle.

3. Ved skattleggingen i Norge av dividender utdelt av et norsk selskap til et svensk selskap (unntatt interessentskap) som direkte eller indirekte kontrollerer minst 25 prosent av det norske selskaps kapital, kan det anvendes en skattesats som dog ikke må overstige 15 prosent. Denne bestemmelse gjelder så lenge norske selskaper ved statsskatteligningen har rett til å kreve fradrag i overskuddet for samtlige dividender som utdeles.

4. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal komme overens om fremgangsmåten ved gjennomføringen av skattebegrensningen i henhold til punkt 2 og 3.

Bestemmelsene i punkt 2 og 3 berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår det overskudd hvorav dividendene utdeles.

5. Uttrykket "dividender" betyr avkastning av aksjer eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i gevinst, så vel som avkastning av andre selskapsrettigheter som er likestillet med avkastning av aksjer etter skattelovgivningen i den Kontraherende Stat hvor det selskap som foretar utdelingen er hjemmehørende.

6. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en

bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten skall i sistnämnda stat vara undantagen från beskattning i den mån detta skulle ha varit fallet enligt lagstiftningen i denna andra stat om båda bolagen hade varit hemmahörande där.

7 §. Bestämmelserna i 1, 2 och 3 §§ tillämpas icke, om mottagaren av utdelningen har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, där det utbetalande bolaget har hemvist, samt den andel av vilken utdelningen i fråga härflyter äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

8 §. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat icke påföra någon skatt på utdelning, som bolaget betalar till person som ej har hemvist i denna andra stat, och ej heller någon skatt på bolagets icke utdelade vinst, även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgöres av inkomst som uppkommit i denna stat.

Artikel 11

Ränta

1 §. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

2 §. Med uttrycket "ränta" förstås inkomst av statsobligationer, andra obligationer eller skuldebrev, antingen de utfärdats mot säkerhet i fastighet eller ej och an-

Kontraherande Stat till et selskap hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, skal i den sistnevnte stat være unntatt fra beskatning i den utstrekning dette ville ha vært tilfelle etter lovgivningen i denne stat, hvis begge selskaper hadde vært hjemmehørende der.

7. Bestemmelsene i punkt 1, 2 og 3 gjelder ikke når mottageren av dividendene er bosatt i en Kontraherende Stat og opprettholder et fast driftsted i den annen Kontraherende Stat hvor selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende, og den andel hvorav dividendene utdeles, reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet som utøves gjennom dette faste driftsted. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

8. Hvor et selskap hjemmehørende i en Kontraherende Stat, oppbærer fortjeneste eller inntekt fra den annen Kontraherende Stat, kan den sistnevnte stat ikke skattlegge dividender, utdelt av selskapet til personer som ikke er bosatt i denne stat. Den sistnevnte stat kan heller ikke pålegge selskapet noen skatt av ikke-utdelt overskudd. Reglene foran gjelder selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd helt eller delvis består av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra den sistnevnte stat.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, skal bare kunne skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Uttrykket "renter" betyr inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller om de innebærer rett

tingen de medför rätt till andel i vinst eller ej. Uttrycket åsyftar även inkomst av varje annat slags fordran liksom även all annan inkomst som enligt skattelagstiftningen i den avtalsslutande stat från vilken inkomsten härrör jämföras med inkomst av försträckning.

3 §. Bestämmelserna i 1 § tillämpas icke, om mottagaren av räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och innehar fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken räntan härrör samt den fordran av vilken räntan härflyter äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4 §. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att det utbetalade rentebeloppet med hänsyn till den skuld, för vilken räntan erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

til andel i gevinst, og gjeldsfordringer ellers av enhver art, så vel som all annen inntekt som i henhold til skattelovgivningen i den Kontraherende Stat som inntekten skriver seg fra er likestillet med inntekt av utlånt kapital.

3. Bestemmelsene i punkt 1 gjelder ikke når mottageren av rentene er bosatt i en Kontraherende Stat og opprettholder i den annen Kontraherende Stat, hvor rentene skriver seg fra, et fast driftssted, såfremt den gjeldsfordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet som utøves gjennom dette faste driftssted. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

4. Når det betalte rentebeløp — på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann eller sett i relasjon til den gjeldsfordring som det erlegges for — overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av betalingene fortsatt være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater under hensyn til denne avtales øvrige bestemmelser.

Artikel 12

Royalty

1 §. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

2 §. Med uttrycket "royalty" förstås varje slag av belopp som betalas såsom ersättning för nytt-

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra en Kontraherende Stat og utbetales til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, skal bare kunne skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Uttrykket "royalty" betyr betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av eller

jandet av eller rätten att nyttja opphovsrett till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk (kinematografisk film och filmer eller inspelade band för radio- eller televisionssändning häri inbegripna), patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller fabriktionsmetod samt för nyttjandet av eller rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysningar om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

3 §. Bestämmelserna i 1 § tillämpas icke, om mottagaren av royaltyn har hemvist i en avtalslutande stat och innehar fast driftställe i den andra avtalslutande staten från vilken royaltyn härrör samt den rättighet eller egendom av vilken royaltyn härflyter äger verkligt samband med rörelse, som bedrivs från det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4 §. Beträffande sådana fall, då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att beloppet av utbetald royalty med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller upplysning för vilken royaltyn erlägges, överstiger det belopp, som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

retten til å bruke hvilken som helst opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter (herunder innbefattet kinematografiske filmer og filmer eller bånd for radio- eller fjernsynsutsendelse), patenter, varemerker, tegninger eller modeller, planer, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.

3. Bestemmelsene i punkt 1 gjelder ikke når mottageren av royaltien er bosatt i en Kontraherende Stat og opprettholder i den annen Kontraherende Stat, hvor royaltien skriver seg fra, et fast driftssted, såfremt den rettighet eller eiendom som foranlediger royaltien reelt er knyttet til den forretningsvirksomhet som utøves gjennom dette faste driftssted. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

4. Når det betalte royalty-beløp — på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for — overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av vederlaget fortsatt være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de Kontraherende Stater under hensyn til denne avtales øvrige bestemmelser.

Artikel 13

Realisationsvinst

1 §. Vinst på grund av avyttring av sådan fastighet som av-

Artikkel 13

Formuesgevinst

1. Formuesgevinst ved avhendelse av fast eiendom, som defi-

ses i artikkel 6 § 2 får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2 §. Vinst på grund av avyttring av lös egendom, som är att hänföra till anläggnings- eller driftkapital i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, som är att hänföra till stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, vilken en person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Motsvarande gäller vinst på grund av avyttring av sådant fast driftställe (för sig eller i samband med avyttring av hela företaget) eller sådan stadigvarande anordning.

3 §. Vinst, på grund av avyttring av fartyg eller luftfartyg, vilka användes i internationell trafik, samt lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana fartyg eller luftfartyg, beskattas — utan hinder av bestämmelserna i 2 § — endast i den avtalsslutande stat som enligt bestämmelserna i artikkel 8 får beskatta inkomst av sådan verksamhet.

4 §. Vinst på grund av avyttring av annan än i 1, 2 och 3 §§ angiven egendom beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

5 §. Bestämmelserna i 4 § skall icke påverka Norges rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta vinst på grund av avyttring av aktier i norskt bolag då aktierna tillhör fysisk person som har hemvist i Sverige och som under någon del av de senaste fem åren före avyttringen av aktierna har haft hemvist i Norge.

6 §. Bestämmelserna i 4 § skall icke påverka Sveriges rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta vinst som person med hemvist i

nert i artikkel 6, punkt 2, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor slik eiendom ligger.

2. Formuesgevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat. Dette gjelder også løsøre som hører til en fast innretning som en person bosatt i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat for utøvelse av fritt yrke. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket) eller av fast innretning som nevnt.

3. Uansett bestemmelsene i punkt 2, skal formuesgevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøyer drevet i internasjonal fart og løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøyer, bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat som etter reglene i artikkel 8 tilkommer retten til å skattlegge fortjenesten ved utøvelse av slik virksomhet.

4. Formuesgevinst ved avhendelse av enhver annen eiendom enn omhandlet i punkt 1, 2 og 3, skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor avhenderen er bosatt.

5. Bestemmelsene i punkt 4 skal ikke berøre Norges rett til etter sin egen lovgivning å skattlegge gevinst ved avhendelse av aksjer i et norsk aksjeselskap når aksjene tilhører en fysisk person bosatt i Sverige som har vært bosatt i Norge i løpet av de seneste fem år før avhendelsen av aksjene finner sted.

6. Bestemmelsene i punkt 4 skal ikke berøre Sveriges rett til etter sin egen lovgivning å skattlegge gevinst som en person bo-

Norge förvärvar vid avyttring av aktier eller andelar i bolag vars väsentliga tillgångar utgöres av fastighet, under förutsättning att personen i fråga haft hemvist i Sverige under någon del av de senaste fem åren före avyttringen.

Artikel 14

Fritt yrke

1 §. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförbar självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat, om han icke i den andra avtalsslutande staten har en stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande för utövandet av verksamheten. Om han har en sådan stadigvarande anordning, får inkomsten beskattas i denna andra stat men endast så stor del därav som är hänförlig till denna anordning.

2 §. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som utövas av läkare, advokater, ingenjörer, arkitekter, tandläkare och revisorer.

Artikel 15

Enskild tjänst

1 §. Där icke bestämmelserna i artiklarna 16, 17, 19 och 20 samt artikel 21 § 2 föranleder annat, beskattas löner och liknande ersättningar, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär genom anställning, endast i denna stat såvida icke arbetet utföres i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utföres i denna andra stat, får ersättning som uppbäres för arbetet beskattas där.

2 §. Utan hinder av bestämmel-

satt i Norge oppebærer ved avhændelsen av aksjer eller andeler i et selskap hvis vesentlige aktiva består av fast eiendom under forutsetning av at vedkommende person har vært bosatt i Sverige i løpet av de seneste fem år før avhændelsen finner sted.

Artikkel 14

Selvstendige personlige tjenester (fritt yrke)

1. Inntekt som en person bosatt i en Kontraherende Stat erverver gjennom utøvelse av et fritt yrke eller ved annen selvstendig virksomhet av lignende karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre vedkommende i den annen Kontraherende Stat vanligvis råder over en fast innretning som tjener utøvelsen av hans virksomhet. Hvis han råder over slik innretning, kan inntekten skattlegges i den annen Kontraherende Stat, men bare så meget av den som kan tilskrives den faste innretning.

2. Uttrykket "fritt yrke" omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art — så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15

Privat tjeneste

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 17, 19, 20 og 21, punkt 2, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en Kontraherende Stat, mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre arbeidet er utført i den annen Kontraherende Stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skrives fra dette skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Uansett bestemmelsene i

serna i 1 § beskattas inkomst, vilken uppbäres av person med hemvist i en avtalsslutande stat för arbete som utförts i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, under förutsättning att

a) mottagaren vistas i den andra avtalsslutande staten under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under ifrågavarande beskattningsår,

b) ersättningen betalas av eller på uppdrag av arbetsgivare, som icke har hemvist i den andra staten, samt

c) ersättningen icke såsom omkostnad belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning, som arbetsgivaren har i den andra avtalsslutande staten.

3 §. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel beskattas inkomst av arbete som utförts ombord på

a) svenskt eller norskt fartyg endast i den avtalsslutande stat vars nationalitet fartyget har; vid tillämpningen av denna bestämmelse likställas utländskt fartyg, som befraktas på så kallad bareboat basis av ett företag vars verkliga ledning utövas i Sverige eller Norge, med svenskt respektive norskt fartyg;

b) luftfartyg i internationell trafik och luftfartyg som användes av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) endast i den avtalsslutande stat där den som uppbär arbetsinkomsten har hemvist;

c) fiske-, sälfångst- eller valfångstfartyg endast i den avtalsslutande stat där den som uppbär arbetsinkomsten har hemvist, även då inkomsten för arbetet utgår i form av viss lott eller andel av vinsten av fiske-, sälfångst- eller valfångstverksamheten.

punkt 1, kan godtgjörrelse som en person bosatt i en Kontraherande Stat, mottar i anledning av lönnsarbeid utfört i den annen Kontraherande Stat, bare skattlegges i den förstnævnte stat, forutsatt at:

(a) mottageren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som tilsammen ikke overstiger 183 dager i løpet av vedkommende inntektsår, og

(b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av, en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat, og

(c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller en fast innretning som arbeidsgiveren opprettholder i den annen stat.

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, skal godtgjörrelse for lønnsarbeid utført ombord i:

(a) norsk eller svensk skip bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvis nasjonalitet skipet har; ved anvendelsen av denne bestemmelse skal utenlandsk skip som befraktes på såkalt bareboat basis av et foretagende hvis virkelige ledelse utøves i Norge eller Sverige likestilles med henholdsvis norsk eller svensk skip;

(b) luftfartøyer i internasjonal fart og luftfartøyer som drives av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den som oppbærer godtgjørelsen for lønnsarbeidet er bosatt;

(c) fiske-, selfangst- eller hvalfangstfartøyer bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den som oppbærer lønns-godtgjørelsen er bosatt, også når godtgjørelsen for lønnsarbeidet utredes i form av en viss lott eller part av utbyttet av fiske-, selfangst- eller hvalfangstvirksomheten.

4 §. Utan hinder av bestämmelserna i 1 och 2 §§ i denna artikel beskattas inkomst, som uppbäres av person med hemvist i kommun i en avtalsslutande stat vilken direkt gränsar till riksgränsen mellan Sverige och Norge, för personligt arbete som utföres i sådan kommun i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, under förutsättning att ifrågavarande person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

Artikel 16

Inkomst vid uppsättning och underhåll av spärstängsel för renar längs den svensk-norska riksgränsen

1 §. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 beskattas inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för personligt arbete som utföres i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten om arbetet avser uppsättning och underhåll av spärstängsel för renar på sträckor längs den svensk-norska riksgränsen, vilka sträckor anges i avtal enligt 3 §.

2 §. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7 beskattas inkomst, som uppbäres av företag i en avtalsslutande stat av verksamhet, som bedrivs i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten om verksamheten avser uppsättning och underhåll av spärstängsel för renar på sträckor längs den svensk-norska riksgränsen, vilka sträckor anges i avtal enligt 3 §.

3 §. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa ömsesidigt avtal om de sträckor längs riksgränsen på vilka bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas.

4. Uansett bestämmelserna i punkt 1 og 2 i denne artikkel, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som oppebæres av en person bosatt i en kommune i en Kontraherende Stat som direkte grenser til Riksgrensen mellom Norge og Sverige, for personlig arbeid utført i en slik kommune i den annen Kontraherende Stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, forutsatt at vedkommende person regelmessig oppholder seg i sin faste bolig i denne stat.

Artikkel 16

Inntekt ved oppføring og vedlikehold av sperregjerder for rein langs den norsk-svenske Riksgrensen

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 15, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en Kontraherende Stat, mottar i anledning av personlig arbeid utført i den annen Kontraherende Stat vedrørende oppføring og vedlikehold av sperregjerder for rein på strekninger langs den norsk-svenske Riksgrense, hvilke angis i avtale i henhold til punkt 3, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

2. Uansett bestemmelsene i artikkel 7, skal fortjeneste som oppebæres av et foretagende i en Kontraherende Stat ved virksomhet utført i den annen Kontraherende Stat i anledning av oppføring og vedlikehold av sperregjerder for rein på strekninger langs den norsk-svenske Riksgrense, hvilke angis i avtale i henhold til punkt 3, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

3. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater treffer gjensidig avtale om for hvilke strekninger langs Riksgrensen bestemmelsene i denne artikkel får anvendelse.

Artikel 17

Styrelsearvoden

1 §. Styrelsearvoden och liknande ersättningar, som uppbäres av person med hemvist i en avtalsslutande stat i egenskap av styrelseledamot i ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2 §. Bestämmelserna i 1 § i denna artikel gäller icke beskattningen av ersättning för annat personligt arbete för bolaget än sådan verksamhet som anges i 1 §.

Artikel 18

Artister och idrottsmän

1 §. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionartister, musiker, professionella idrottsmän och liknande yrkesutövare förvärvar genom sin personliga verksamhet i denna egenskap, beskattas i den avtalsslutande stat där verksamheten utövas.

2 §. I de fall inkomst genom personligt arbete, som utföres av artist eller professionell idrottsman, icke tillfaller artisten eller idrottsmannen själv, utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrottsmannen utför arbetet.

Artikel 19

Pensioner, livräntor och utbetalningar från socialförsäkringsmyndighet

1 §. Pensioner (med undantag för pensioner som avses i artikel 20 § 1) och liknande ersättningar,

Artikkel 17

Styregodtgjørelse

1. Styregodtgjørelse og annet lignende vederlag som oppebæres av en person bosatt i en Kontraherende Stat, i egenskap av medlem av styret eller representantskapet i et selskap som er hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

2. Bestemmelsene i punkt 1 i denne artikkel gjelder ikke beskattningen av vederlag for annet personlig arbeid for selskapet enn slik virksomhet som omhandles i punkt 1.

Artikkel 18

Opptredende kunstnere og idrettsmenn

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som personer, så som skuespillere, filmskuespillere, kunstnere i kringkasting eller fjernsyn, samt musikere, så vel som profesjonelle idrettsmenn, erverver med sikte på yrkesmessig opptreden til underholdning for almenheten, skattlegges i den Kontraherende Stat hvor den nevnte virksomhet er utøvet.

2. Når inntekt av personlig arbeid som utføres av kunstner eller profesjonell idrettsmann, ikke tilfaller kunstneren eller idrettsmannen selv, men en annen person, kan denne inntekt, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den Kontraherende Stat hvor kunstneren eller idrettsmannen utøver sin virksomhet.

Artikkel 19

Pensjoner, livrenter og utbetalinger fra offentlige trygdeinstitusjoner

1. Pensjoner (unntatt pensjoner som er omhandlet i artikkel 20, punkt 1) og lignende vederlag som

som i anledning av tidigare anställning uppbäres av person med hemvist i en avtalsslutande stat samt livräntor som uppbäres av sådan person, beskattas endast i denna stat.

2 §. Utan hinder av bestämmelserna i 1 § får utbetalningar från socialförsäkringsmyndighet i en avtalsslutande stat, vilka uppbäres enligt sociallagstiftningen i denna stat av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas i den förstnämnda staten.

3 §. Med uttrycket "livränta" förstås ett fastställt belopp, som skall utbetalas periodiskt på fastställda tider under vederbörandes livstid eller under angiven eller fastställd tidsperiod och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar såsom ersättning för däremot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde.

oppebæres i anledning av tidligere lønnsarbeid av en person bosatt i en Kontraherende Stat, samt livrenter som oppebæres av slik person, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, kan utbetalinger fra offentlige trygdeinnretninger i en Kontraherende Stat som oppebæres i henhold til sosiallovgivningen i denne stat av en person bosatt i den annen Kontraherende Stat, skattlegges i den førstnevnte stat.

3. Uttrykket "livrente" betyr en fastsatt sum som er periodisk betalbar til fastsatte tider, på livstid eller i løpet av et bestemt eller konstaterbart tidsrom, i henhold til en forpliktelse til å erlegge betalingene som vederlag for en fullt tilsvarende motytelse i penger eller pengers verdi.

Artikel 20

Allmän tjänst

1 §. Ersättningar, pensioner däri inbegripna, som utbetalas av — eller från fonder inrättade av — en avtalsslutande stat eller dess regionala eller kommunala förvaltningsmyndigheter till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten på grund av arbete som utförts i den förstnämnda statens eller dess regionala eller kommunala förvaltningsmyndigheters tjänst, får beskattas i denna stat.

2 §. Bestämmelserna i artiklarna 15, 17 och 19 tillämpas på ersättningar eller pensioner, vilka utbetalas på grund av arbete utfört i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat eller dess regionala eller kommunala förvaltningsmyndigheter.

Artikkel 20

Offentlig tjeneste

1. Godtgjørelse, herunder innbefattet pensjoner, som utbetales direkte eller ved belastning av fond opprettet av en Kontraherende Stat eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter til en person bosatt i den annen Kontraherende Stat i anledning av tjenester som er ytet den førstnevnte stat eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, kan skattlegges i denne stat.

2. Bestemmelsene i artiklene 15, 17 og 19 får anvendelse på godtgjørelse eller pensjon som utbetales i anledning av tjenester som er utført i forbindelse med forretningsvirksomhet som utøves av en av de Kontraherende Stater eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter.

Artikel 21

Studerande

1 §. Studerande eller affärs- eller hantverkspraktikant, som vistas i en avtalsslutande stat uteslutande för sin undervisning eller utbildning och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas icke i den förstnämnda staten för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning under förutsättning att beloppen utbetalas till honom från källa utanför denna stat.

2 §. Studerande vid universitet eller annan undervisningsanstalt i en avtalsslutande stat som under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår innehar anställning i den andra staten för att er- hålla praktisk erfarenhet i anslutning till studierna beskattas icke i sistnämnda stat för inkomst av anställningen.

Artikel 22

Övriga inkomster

Där icke bestämmelserna i föregående artiklar i detta avtal för- anleder annat, beskattas inkomst, som förvärfvas av person med hemvist i en avtalsslutande stat, endast i denna stat, oavsett om inkomsten härrör från källa i en avtalsslutan- de stat eller ej.

Artikel 23

Förmögenhet

1 §. Förmögenhet bestående av sådan fastighet som avses i artikel 6 § 2 får beskattas i den avtalsslutan- de stat där fastigheten är belä- gen.

2 §. Skuld, vilken är hänförlig till fastighet som person med hemvist i en avtalsslutande stat inne- har i den andra avtalsslutande sta- ten, skall avdragas vid bestämman-

Artikkel 21

Studenter

1. En student eller forretnings- lærling som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en Kontraheren- de Stat var, bosatt i den annen Kontraherende Stat og som opp- holder seg i den førstnevnte stat utelukkende for sin utdanning eller opplæring, skal ikke skatt- legges i denne stat av pengebeløp som han mottar til underhold, ut- danning eller opplæring. Det for- utsettes at disse betalinger skriver seg fra kilder utenfor den sist- nevnte stat.

2. En student ved et universitet eller annen undervisningsanstalt i en Kontraherende Stat som høyst 100 dager i et og samme kalender- år er ansatt i en stilling i den an- nen stat for å få praktisk erfaring i tilslutning til studiene, skattleg- ges ikke i den sistnevnte stat av inntekt som oppbæres i stillingen.

Artikkel 22

Andre inntekter

Med forbehold av bestemmel- scene i de foranstående artikler i denne avtale, skal inntekter som oppbæres av en person bosatt i en Kontraherende Stat, uansett om de skriver seg fra kilder i en Kontraherende Stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

Artikkel 23

Formue

1. Formue som består av fast eiendom som definert i artikkel 6, punkt 2, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor eien- dommen ligger.

2. Gjeld som er pådratt i an- ledning av fast eiendom som en person bosatt i en Kontraherende Stat eier i den annen Kontrahe- rende Stat, skal fratrekkes ved

det av fastighetens nettovärde.

3 §. Förmögenhet, bestående av lös egendom hänförlig till anläggnings- eller driftkapital i ett företags fasta driftställe eller av lös egendom, som ingår i en stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, får beskattas i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen är belägen.

4 §. Förmögenhet, bestående av fartyg eller luftfartyg som nyttjas i internationell trafik samt lös egendom som är hänförlig till nyttjandet av sådana fartyg eller luftfartyg, beskattas endast i den avtalsslutande stat som enligt bestämmelserna i artikel 8 får beskatta inkomst av sådan verksamhet.

5 §. Alla andra slag av förmögenhet, som innehas av person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat.

Artikel 24

Metoder för undvikande av dubbelbeskattning

1 §. Om person med hemvist i Norge uppbär inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Sverige, skall Norge, såvida icke bestämmelserna i 2 och 3 §§ föranleder annat, undanta sådan inkomst eller förmögenhet från beskattning. Vid bestämmandet av skatten på sådan persons återstående inkomst eller förmögenhet får dock den skattesats tillämpas som skulle ha varit tillämplig om inkomsten eller förmögenheten i fråga icke undantagits från beskattning.

2 §. Om person med hemvist i Norge uppbär inkomst, som enligt bestämmelserna i artikel 10 får beskattas i Sverige, skall Norge från ifrågavarande persons inkomstskatt avräkna ett belopp som motsvarar

fastsettelsen av ciendommens nettovärde.

3. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted for et foretagende eller av løsøre knyttet til en fast innretning som tjener utøvelsen av et fritt yrke, kan skattlegges i den Kontraherende Stat hvor det faste driftssted eller den faste innretning befinner seg.

4. Formue som består av skip og luftfartøyer som anvendes i internasjonal fart og løsøre knyttet til driften av slike skip og luftfartøyer, skal bare kunne skattlegges i den Kontraherende Stat som etter reglene i artikkel 8 tilkommer retten til å skattlegge fortjenesten ved utøvelsen av slik virksomhet.

5. Alle andre deler av formue som tilhører en person bosatt i en Kontraherende Stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Artikkel 24

Fremgangsmåter til unngåelse av dobbeltbeskatning

1. Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i samsvar med bestemmelsene i denne avtale kan skattlegges i Sverige, skal Norge, med forbehold av reglene i punkt 2 og 3, unnta slik inntekt eller formue fra beskatning, men være berettiget til ved beregningen av skatten av vedkommende persons gjenværende inntekt eller formue å bruke den skattesats som ville ha kommet til anvendelse, hvis den førstnevnte inntekt eller formue ikke var blitt unntatt fra beskatning.

2. Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i artikkel 10 kan skattlegges i Sverige, skal Norge innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et

den skatt som erlagts i Sverige. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga den del av skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i Sverige.

3 §. Om person med hemvist i Sverige uppbär vinst som avses i artikel 13 § 5 och som får beskattas i Norge, skall Norge från ifrågavarande persons inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den skatt som i Sverige erlagts på vinsten. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga den del av den norska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på ifrågavarande vinst.

4 §. Om person med hemvist i Sverige uppbär inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Norge, skall Sverige, såvida icke bestämmelserna i 5 § föranleder annat,

a) från vederbörande persons inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som erlagts i Norge;

b) från vederbörande persons förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som erlagts i Norge.

Avräkningsbeloppet skall emellertid icke i något fall överstiga beloppet av den del av svensk inkomstskatt eller förmögenhetsskatt, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller den förmögenhet som får beskattas i Norge.

5 §. Om person med hemvist i Sverige uppbär inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i Norge, skall sådan inkomst eller förmögenhet vara undantagen från beskattning i Sverige. Sverige får dock vid bestämmandet av skatten på sådan persons återstående inkomst eller förmögenhet tillämpa den skattesats

belöp som tillvarer den skatt som er betalt i Sverige. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av skatten, beregnet før fradraget gis, som faller på den inntekt som kan skattlegges i Sverige.

3. Når en person bosatt i Sverige oppebærer gevinst som omhandlet i artikkel 13, punkt 5, og som kan skattlegges i Norge, skal Norge innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et belöp som tilsvaret den skatt av gevinsten som er betalt i Sverige. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av den norske skatt, beregnet før fradraget gis, som faller på vedkommen- de gevinst.

4. Når en person bosatt i Sverige oppebærer inntekt eller eier formue som i samsvar med bestemmelsene i denne avtale kan skattlegges i Norge, skal Sverige, med forbehold av bestemmelsene i punkt 5, innrømme:

(a) som fradrag i vedkommen- de persons inntektsskatt et belöp som tilsvaret den inntektsskatt som er betalt i Norge;

(b) som fradrag i vedkommen- de persons formuesskatt et belöp som tilsvaret den formuesskatt som er betalt i Norge.

Fradragsbelöpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av henholdsvis den svenske inntektsskatt eller formuesskatt, beregnet før fradraget gis, som tilsvaret den inntekt eller den formue som kan skattlegges i Norge.

5. Når en person bosatt i Sverige oppebærer inntekt eller eier formue som i samsvar med bestemmelsene i denne avtale bare skal kunne skattlegges i Norge, skal slik inntekt eller formue være unntatt fra beskattning i Sverige. Sverige kan dog ved fastsettelsen av skatten av slik persons gjenværende inntekt eller formue bruke den skattesats som ville ha

som skulle ha varit tillämplig om inkomsten eller förmögenheten i fråga icke undantagits från beskattning.

6 §. Om person med hemvist i Norge uppbär vinst som avses i artikel 13 § 6 och som kan beskattas i Sverige, skall Sverige från vederbörande persons inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den skatt som i Norge erlagts på vinsten. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga den del av den svenska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på ifrågavarande vinst.

Artikel 25

Likställighet mellan skattskyldiga

1 §. Medborgare i en avtalslutande stat skall, oavsett var han har hemvist, icke i den andra avtalslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav av annat slag eller mer tyngande än medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad. Tillämpningen av bestämmelserna i denna paragraf begränsas icke av artikel 1 i avtalet.

2 §. Beskattningen av fast driftställe eller stadigvarande anordning som företag eller person med hemvist i en avtalslutande stat har i den andra avtalslutande staten, skall i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag eller personer med hemvist i den andra avtalslutande staten, som bedriver samma verksamhet.

Denna bestämmelse skall icke anses medföra förpliktelse för en avtalslutande stat att medge personer med hemvist i den andra avtalslutande staten sådana personliga avdrag vid beskattningen, skattebefrielser eller skattenedsättningar på grund av civilstånd

kommet till användelse, hvis vedkommende inntekt eller formue ikke var blitt unntatt fra beskatning.

6. Når en person bosatt i Norge oppebærer gevinst som omhandlet i artikkel 13, punkt 6, og som kan skattlegges i Sverige, skal Sverige innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et beløp som tilsvarer den skatt av gevinsten som er betalt i Norge. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av den svenske skatt, beregnet før fradraget gis, som faller på vedkommende gevinst.

Artikkel 25

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere av en Kontraherende Stat skal, uansett hvor de er bosatt, i den annen Kontraherende Stat ikke være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed, som er annerledes eller mere tyngende enn den som den annen stats borgere er, eller måtte bli, pålagt under samme forhold. Anvendelsen av bestemmelsene i dette punkt skal ikke begrenses av reglene i artikkel 1 i denne avtale.

2. Beskatningen av et fast driftsted eller en fast innretning som et foretagende eller en person bosatt i en Kontraherende Stat har i den annen Kontraherende Stat, skal ikke i denne stat være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender eller personer bosatt i denne stat som utøver samme virksomhet.

Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en Kontraherende Stat til å innrømme personer bosatt i den annen Kontraherende Stat slike personlige skattefradrag, fritagelser og nedsettelse på grunn av personlige forhold eller forsørgelsesbyr-

eller försörjningsplikt mot familj, som medges personer med hemvist i den egna staten. Bestämmelsen medför icke heller rätt att i en avtalsslutande stat erhålla skattebefrielse för utdelning eller andra utbetalningar till bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten.

Bestämmelserna i denna paragraf skall icke heller hindra en avtalsslutande stat att beskatta inkomst som uppbäres av fast driftställe enligt reglerna i denna stats egen lagstiftning, om det fasta driftstället tillhör aktiebolag eller därmed jämförligt bolag i den andra avtalsslutande staten. Beskattningen skall dock motsvara den beskattning som tillämpas för aktiebolag och därmed jämförliga bolag med hemvist i den förstnämnda staten på deras icke utdelade vinst.

3 §. Företag i en avtalsslutande stat, vilkas kapital helt eller delvis äges eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall icke i den förstnämnda avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav, som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande skattekrav, som andra liknande företag i denna förstnämnda stat är eller kan bli underkastade.

4 §. Bestämmelserna i denna artikel skall icke anses medföra förpliktelse för Norge att medge svenska medborgare, som icke är födda i Norge av norska föräldrar, de särskilda skatteförmåner som enligt skattelagen för landet den 18 augusti 1911 § 22 andra stycket och skattelagen för städerna den 18 augusti 1911 § 17 andra stycket medges norska medborgare och personer födda i Norge av

de, som den innrømmer personer bosatt på dens eget område og heller ikke gi adgang til skattefritagelse i en Kontraherende Stat med hensyn til dividender eller andre utbetalinger til et selskap hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat.

Bestemmelsene i dette punkt er heller ikke til hinder for at en Kontraherende Stat kan skattlegge fortjeneste som oppbæres av et fast driftssted etter reglene i denne stats egen lovgivning, når det faste driftssted tilhører et aksjeselskap eller dermed likestillet selskap hjemmehørende i den annen Kontraherende Stat. Beskatningen skal dog tilsvare den beskatning som anvendes med hensyn til aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper hjemmehørende i den førstnevnte stat av deres ikke-utdelte overskudd.

3. Foretagender i en Kontraherende Stat hvis kapital helt eller delvis, direkte eller indirekte, eies eller kontrolleres av en eller flere personer som er bosatt i den annen Kontraherende Stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed som er annerledes eller mere tyngende enn den som lignende foretagender i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

4. Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke tolkes slik at de forplikter Norge til å innrømme svenske statsborgere, som ikke er født i Norge av norske foreldre, den særskilte skattelettelse som i henhold til skattelov for landet av 18. august 1911 § 22, 2. ledd, og skattelov for byene av 18. august 1911 § 17, 2. ledd, tilstår norske statsborgere og personer med norsk innfødsrett.

norska föräldrar (personer med norsk "innfødsrett").

5 §. I denna artikel avser uttrycket "beskatning" skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 26

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1 §. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat gör gällande, att i en avtalsslutande stat eller i båda staterna vidtagits åtgärder, som för honom medför eller kommer att medföra en mot detta avtal stridande beskattning, kan han — utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters inre rättsordning — göra framställning i saken hos den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist.

2 §. Om denna behöriga myndighet finner framställningen grundad men ej själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika en mot detta avtal stridande beskattning.

3 §. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskatning i sådana fall som ej omfattas av detta avtal. De behöriga myndigheterna kan träffa skälig överenskommelse även beträffande frågor som — utan att vara reglerade i avtalet — på grund av olikhet i de båda staternas principer för skattens beräkning eller av andra skäl kan uppkomma i fråga om de direkta

5. Uttrycket "beskatning" betyr i denne artikkel skatter av enhver art og betegnelse.

Artikkel 26

Fremgangsmåten ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person bosatt i en Kontraherende Stat mener at tiltak som er truffet i den ene eller i begge Kontraherende Stater i forhold til ham medfører, eller vil medføre, en beskatning som ikke er overensstemmende med denne avtale, kan han innbringe saken for den kompetente myndighet i den Kontraherende Stat hvor han er bosatt. Dette kan gjøres uansett den klagerett som måtte være hjemlet i de nevnte staters lovgivning.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å treffe en tilfredsstillende avgjørelse, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen Kontraherende Stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne avtale.

3. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av avtalen måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å fjerne dobbeltbeskatning i tilfelle som ikke er omhandlet i avtalen. De kompetente myndigheter har adgang til å treffe rimelig avgjørelse også når det gjelder spørsmål, som — uten å være regulert i avtalen — på grunn av ulikhet mellom de i de to stater gjeldende prinsipper for skattens beregning eller av andre grunner, kan oppstå vedrørende de direkte

skatterna på inkomst och förmögenhet.

4 §. De behöriga myndigheter-na i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra för att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående paragrafer. Om muntliga överläggningar anses underlätta en överenskommelse, kan sådana överläggningar äga rum inom ramen för en kommitté bestående av representanter för de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

Artikel 27

Diplomatiska och konsulära befattningshavare

1 §. Detta avtal påverkar icke privilegier i beskattningshänseende, som enligt folkrättens allmänna regler eller stadganden i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska eller konsulära befattningshavare.

2 §. Diplomatsk eller konsulär befattningshavare (med undantag för honorärkonsul) eller befattningshavare vid avtalsslutande stats representation med stadigvarande uppdrag, vilken är belägen i den andra avtalsslutande staten eller i en tredje stat, anses — utan hinder av bestämmelserna i artikel 4 §§ 1—3 i detta avtal — vid tillämpningen av avtalet ha hemvist i den utsändande staten om

a) han icke är medborgare i mottagarstaten, och

b) han enligt folkrättens allmänna regler icke kan beskattas i sistnämnda stat för inkomst från källa utanför denna stat.

Artikel 28

Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag

Genom detta avtal ändras icke det den 31 oktober 1962 ingångna avtalet mellan Sverige och Norge

skatter av inntekt og formue.

4. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å treffe avtale som omhandlet i de foranstående punkter. Er det for å komme til enighet tilrådelig å ha en muntlig meningsutveksling, kan denne finne sted ved en kommisjon bestående av representanter for de kompetente myndigheter i begge Kontraherende Stater.

Artikkel 27

Diplomatiske og konsulære tjenestemenn

1. Intet av det som er fastsatt i nærværende avtale skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

2. Uansett bestemmelsene i artikkel 4, punkt 1, 2 og 3 i denne avtale skal en diplomatisk eller konsulær tjenestemann (unntatt honorære konsuler) eller en tjenestemann ved en fast representasjon for en Kontraherende Stat som er stasjonert i den annen Kontraherende Stat eller i en tredje stat, i relasjon til denne avtale anses for å være bosatt i senderstaten såfremt:

(a) han ikke er statsborger av mottagerstaten, og

(b) han etter folkerettens alminnelige regler ikke kan skattlegges i den sistnevnte stat av inntekt fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 28

Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag

Gjennom denne avtale skjer det ikke noen endring i den avtale som ble inngått mellom Norge

angående grunderna för fördelning i beskattningshänseende av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inkomster.

Artikel 29

Territoriell utvidgning

1 §. Detta avtal kan antingen i dess helhet eller med erforderliga ändringar utvidgas till att omfatta delar av Norges territorium som har undantagits från avtalets tillämpningsområde enligt bestämmelserna i artikel 3 § 1 b), under förutsättning att där uttages skatter av i huvudsak samma slag som de som avses i detta avtal. Varje sådan utvidgning skall gälla från den dag och med de ändringar och villkor, häri inbegripet bestämmelser om upphörande, som kan särskilt överenskommas mellan de båda staterna genom diplomatisk notväxling.

2 §. Om detta avtal enligt artikel 31 upphör att gälla skall, såvida icke annat överenskommits mellan de avtalsslutande staterna, avtalet upphöra att gälla även beträffande varje territorium, vartill avtalet utvidgats enligt denna artikel.

Artikel 30

Ikraftträdande

1 §. Detta avtal skall ratificeras och ratifikationshandlingarna skall utväxlas i Oslo snarast möjligt.

2 §. Detta avtal träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna och dess bestämmelser tillämpas på inkomst som förvärvas den 1 januari 1972 eller senare samt beträffande förmögenhet för vilken skatt utgår på grund av taxering år 1973 eller senare.

3 §. Avtalet mellan Konunga-

og Sverige, underteget i Oslo 31. oktober 1962, om grundlaget for fordeling i beskatningshenseende av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inntekter.

Artikkel 29

Territorial utvidelse

1. Denne avtale kan utvides, enten i sin helhet eller med nødvendige endringer, til å omfatte deler av Norges territorium som er blitt utelukket fra avtalens anvendelsesområde i henhold til bestemmelsene i artikkel 3, punkt 1, underavsnitt (a), og hvor det utskrives skatter som i alt vesentlig har samme karakter som dem som denne avtale gjelder. Enhver slik utvidelse skal ha virkning fra det tidspunkt og være underkastet slike endringer og vilkår, herunder innbefattet bestemmelser om opphør, som måtte bli særskilt nevnt og avtalt mellom de Kontraherende Stater ved noter som blir å utveksle på diplomatisk vei.

2. Med mindre noe annet blir avtalt mellom de Kontraherende Stater i tilfelle av at avtalen blir oppsagt i medhold av artikkel 31, opphører den å ha virkning etter bestemmelsene i den nevnte artikkel for ethvert område som den måtte være utvidet til å omfatte i henhold til nærværende artikkel.

Artikkel 30

Ikrafttredelse

1. Denne avtale skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene skal utveksles i Oslo så snart som mulig.

2. Denne avtale skal tre i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene og ha virkning for inntekt som erverves 1. januar 1972 eller senere samt for formue med hensyn til skatt som utlignes i 1973 eller senere.

3. Den avtale mellom Konge-

riket Sverige och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, som undertecknades i Stockholm den 27 september 1956, och tilläggsavtalet, som undertecknades i Oslo den 21 maj 1959, skall upphöra att gälla från och med den tidpunkt då förevarande avtal blir tillämpligt enligt 2 §.

Artikel 31

Upphörande

Detta avtal förblir i kraft tills det uppsäges av en avtalsslutande stat.

Envar av de avtalsslutande staterna kan — senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än fem år efter dagen för avtalets ikraftträdande — på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet hos den andra avtalsslutande staten. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla:

a) beträffande inkomst som förvärras den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare, samt

b) beträffande skatt på förmögenhet som utgår på grund av taxering andra kalenderåret närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

TILL BEKRÄFTELSE HÄR-
AV har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal och försett det samma med sina sigill.

SOM SKEDDE i Stockholm den 1 november 1971 i två exemplar på svenska och norska språken, vilka båda texter har lika vitsord.

riket Norge og Kongeriket Sverige som ble undertegnet i Stockholm 27. september 1956 til unngåelse av dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av inntekt og formue med tilleggsavtale undertegnet i Oslo 21. mai 1959, skal opphøre å gjelde fra og med det tidspunkt nærværende avtale skal ha virkning i henhold til punkt 2.

Artikkel 31

Opphør

Denne avtale forblir i kraft inntil den blir oppsagt av en Kontraherende Stat.

Hver av de Kontraherende Stater kan — senest den 30. juni i et kalenderår, dog ikke tidligere enn fem år etter utgangen av det år når avtalen trer i kraft — på diplomatisk vei og skriftlig oppsi avtalen overfor den annen Kontraherende Stat. I tilfelle av slik oppsigelse opphører avtalen å gjelde:

(a) for inntekt som erverves den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da oppsigelsen ble foretatt eller senere, samt

(b) for skatt av formue som utlignes i det annet kalenderår som følger etter det år da oppsigelsen ble foretatt eller senere.

TIL BEKREFTELSE AV
FORANSTAENDE har de undertegnede etter behørig fullmakt underskrevet denne avtale og forsynt den med sine segl.

UTFERDIGET i Stockholm den 1. november 1971 i to eksemplarer på norsk og svensk, slik at de to tekster har samme gyldighet.

För Konungariket Sveriges regering:

Carl Lidbom

For Kongeriket Norges regjering:

Henr A. Broch

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet på Stockholms slott den 15 oktober 1971.

Närvarande: statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena WICKMAN, statsråden STRÄNG, NILSSON, LUNDKVIST, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON, FELDT.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av förslag till avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet* och anför.

Den 27 september 1956 slöts mellan Sverige och Norge ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Avtalet godkändes av riksdagen (prop. 1956: 187, BeU 1956: 55, rskr 1956: 377) och tillämpades första gången vid 1958 års taxering (SFS 1957: 26 och 27). Avtalet ändrades genom tilläggsavtal den 21 maj 1959 (SFS 1959: 592). Den 31 oktober 1962 träffades ett särskilt avtal mellan Sverige och Norge angående grunderna för fördelning i beskattningshänseende av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inkomster (SFS 1963: 61).

I juni 1969 genomfördes i Norge vittgående ändringar i skattelagstiftningen bl. a. beträffande beskattningen av bolagsvinst. Sålunda infördes med verkan fr. o. m. den 1 januari 1970 bl. a. rätt för norska aktiebolag att vid beskattningen till statlig inkomstskatt få avdrag för utdelad vinst. Med hänvisning till beskattningsreformen framfördes under hösten 1969 förslag från norsk sida till vissa ändringar av reglerna i 1956 års avtal om beskattning av utdelning. Efter preliminära överläggningar mellan särskilt utsedda delegationer enades man om att ersätta 1956 års avtal med ett nytt avtal vilket skulle anpassas till den nya norska lagstiftningen och till OECD:s mönsteravtal från år 1963 för bilaterala dubbelbeskattningsavtal. Inledande förhandlingar om ett sådant avtal ägde rum i Stockholm i oktober 1970. Förhandlingarna fortsattes i Oslo den 18—22 januari 1971, varvid enighet nåddes om ett på norska språket avfattat förslag till avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Genom efterföljande skriftväxling nåddes vidare överenskomst om vissa formella ändringar av avtalsförslaget samt om en svensk avtalstext.

Avtalsförslaget har remitterats till *kammarrätten* och *riksskatteverket*. I remissvaren framfördes vissa anmärkningar av i huvudsak formell art mot förslaget. Med anledning härav ägde fortsatta förhandlingar rum i Oslo den 6 september 1971. Man enades därvid om att ändra avtalsförslaget med beaktande av vissa av de synpunkter som framförts av de båda svenska remissinstanserna. Den svenska och den norska texten till det sålunda ändrade avtalsförslaget torde få fogas som *bilagor*¹ till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Från norsk sida har meddelats, att man är beredd att underteckna avtalsförslaget.

Det ankommer på ministern för utrikes ärendena att göra framställning om undertecknande av avtalet.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t för sin del godkänner det föreliggande förslaget till avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt bifaller Hans Kungl. Höghet Regenten.

Ur protokollet:
Britta Gyllensten

¹ Bilagorna har uteslutits här. Det vid propositionen fogade avtalet överensstämmer med förslaget utom däri att i art. 30 § 1 i avtalet införts ratifikationsortens namn samt att, sedan datering och underskrift verkställts, uppgift härom införts.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet på Stockholms slott den 15 oktober 1971.

Närvarande: statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena WICKMAN, statsråden STRÄNG, NILSSON, LUNDKVIST, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON, FELDT.

Föredragande: Ministern för utrikes ärendena.

I enlighet med föredragandens av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Regenten uti ärendena 1:o)—5:o) fatta det beslut, som vid varje ärende antecknats.

3

Undertecknande av nytt dubbelbeskattningsavtal med Norge

Kungl. Maj:t har denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till nytt avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Kungl. Maj:t bemyndigar chefen för utrikesdepartementet att underteckna avtalet.

Ur protokollet:
Britta Gyllensten

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet på Stockholms slott den 5 november 1971.

Närvarande: Statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena WICKMAN, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, LUNDKVIST, GEIJER, ODHNOFF, MOBERG, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet* och anför.

Sedan Kungl. Maj:t den 15 oktober 1971 bemyndigat chefen för utrikesdepartementet att för Sveriges del underteckna avtalet mellan Sverige och Norge har det undertecknats den 1 november 1971.

Utöver vad jag den 15 oktober 1971 meddelat i ärendet får jag anförda följande.

Den norska inkomstbeskattningen grundas, liksom den svenska, på två allmänna inkomstskatter, en progressiv statlig inkomstskatt och en proportionell kommunal inkomstskatt. Förmögenhetsskatt tas ut i form av kommunal förmögenhetsskatt. Tidigare fanns också statlig förmögenhetsskatt. Denna slopades emellertid i samband med 1969 års skatte-reform.

Skattskyldighetsreglerna är i huvudsak gemensamma för de båda inkomstskatterna. Fysisk person, som är bosatt i Norge, och norsk juridisk person är i princip skattskyldiga för inkomst som förvärvas såväl i Norge som utomlands. Med bosättning i Norge likställs i skattehänseende stadigvarande vistelse där. Stadigvarande vistelse anses föreligga när vistelsen varat minst sex månader. Från den generella skattskyldigheten för i Norge hemmahörande fysisk och juridisk person gäller vissa undantag. Sålunda är mottagare av utdelning från norska aktiebolag inte skattskyldig till kommunal inkomstskatt på utdelningen. Vidare gäller beträffande inkomst av fastighet och rörelse i utlandet att endast hälften av nettointäkten i förvärvskällan behöver upptas som skattepliktig inkomst i Norge. Slutligen stadgas visst undantag för norsk medborgare och person med s. k. norsk infödsrett, dvs. person född i Norge av norska föräldrar, som efter att ha bott utomlands bosätter sig i Norge. Sådan person åtnjuter skattefrihet i Norge för inkomst från utländsk källa vid de första två taxeringar som företas efter det att vederbörande blivit skattskyldig i Norge. Fysisk person som inte är bosatt i Norge

och utländsk juridisk person är i princip skattskyldiga för inkomst från inkomstkällor i Norge. Ränta, royalty och hyresinkomst från norsk källa är dock skattepliktig endast om inkomsten är hänförlig till inkomst av rörelse som bedrivs vid fast driftställe i Norge. Utomlands bosatt är alltså skattskyldig i Norge exempelvis för inkomst av fast egendom i Norge och rörelse som bedrivs där vid fast driftställe. I motsats till person bosatt i Norge är utomlands bosatt emellertid vid inkomstberäkningen berättigad till avdrag för endast hälften av ränta på skuld som är hänförlig till den fasta egendomen eller det fasta driftstället. Arvode till utomlands bosatt ledamot av styrelse eller s. k. representantskap i norskt bolag beskattas i Norge, även om verksamheten utövats utomlands. Person som tillfälligtvis uppehåller sig i Norge och som uppbär lön eller annan ersättning från norsk källa för arbete inom landet beskattas i Norge för ersättningen. Beträffande inkomst som förvärvas av sjöman som tjänstgör på norskt fartyg och utomlands bosatt artist gäller dock särskilda regler, som jag skall återkomma till senare.

Den statliga inkomstskatten utgår som jag tidigare nämnt efter en progressiv skiftskala. Skattskyldiga fysiska personer bosatta i Norge indelas i två skatteklasser, klass 1 avseende ensamstående och gifta som särbeskattas samt klass 2 som omfattar gifta som sambeskattas och ensamstående med barn. Skattskyldig som tillhör klass 1 är berättigad till grundavdrag med 18 000 n. kr. (en norsk krona f. n. = ca 74 öre) medan grundavdraget för skattskyldig enligt klass 2 uppgår till 27 000 n. kr. Skattesatsen för överskjutande belopp varierar mellan 10 % (t. o. m. 30 000 resp. 45 000 n. kr.) och 50 % (över 275 000 resp. 300 000 n. kr.). Fysisk person som inte är bosatt i Norge hänförs till en särskild skatteklass. Grundavdrag medges för sådan person med 1 500 n. kr. Överskjutande belopp beskattas efter en skattesats av lägst 10 % (t. o. m. 13 500 n. kr.) och högst 50 % (över 258 500 n. kr.).

Kommunal inkomstskatt utgår efter proportionell skattesats som årligen fastställs av varje kommun inom en i lag angiven ram. Denna ram är f. n. 17—20 %. Den maximala uttagsprocenten höjdes från tidigare 19 % till nuvarande 20 % i samband med beskattningsreformen år 1969. De flesta norska kommuner tar ut kommunalskatt efter maximal skattesats. I Norge bosatt fysisk person är berättigad till grundavdrag med 3 400 n. kr. om han tillhör klass 1 och med 6 800 n. kr. om han tillhör klass 2. Klassindelningen är densamma som för statlig inkomstskatt. Juridisk person och utomlands bosatt medges inte grundavdrag. Norska redier och företag som exploaterar oljeförekomster på den norska delen av kontinentalsockeln betalar kommunalskatt efter 15 %. På samma beskattningsunderlag som gäller för beräkning av kommunal inkomstskatt utgår även en s. k. "avgift till skattefördelningsfonden" med 3 % samt en särskild skatt för hjälp till utvecklingsländer efter en skattesats av 0,5 %.

Vid bestämmande av beskattningsunderlaget för statlig och kommunal inkomstskatt medges person bosatt i Norge bl. a. schablonavdrag för kostnader i vissa förvärvskällor samt vissa personliga avdrag på grund av försörjningsplikt etc. Person bosatt utanför Norge är inte berättigad till sådana avdrag.

Lagstiftningen om beskattning av bolagsvinst och aktieutdelning reviderades genomgripande i samband med 1969 års reform. Tidigare norsk lagstiftning på området överensstämde i huvudsak med den som nu gäller i Sverige. Norska aktiebolag erlade 52,5—54,5 % skatt på sin vinst, varav 30 % statlig inkomstskatt, högst 19 % kommunal inkomstskatt, 3—5 % avgift till skattefördelningsfond och 0,5 % skatt till utvecklingshjälp. Utdelning från andra norska aktiebolag var skattefri i mottagarens hand. Vidare gällde viss avdragsrätt för utdelning på nyemitterade aktier enligt lagstiftning ungefärligen motsvarande den svenska s. k. Annell-lagens regler. Aktiebolag betalade också kommunal förmögenhetsskatt och förmögenhetsavgift till skattefördelningsfonden med sammanlagt 0,3—0,6 %. Aktieägare hemmahörande i Norge betalade statlig inkomstskatt för utdelning efter samma regler som för annan inkomst (aktiebolag 30 %, om utdelningen inte var skattefri, samt fysiska personer enligt den progressiva skatteskalen). Kommunal inkomstskatt utgick inte på aktieutdelning och inte heller kommunal förmögenhetsskatt på aktiernas värde. Däremot utgick statlig förmögenhetsskatt, om aktierna innehades av annan än aktiebolag, samt förmögenhetsavgift till skattefördelningsfonden med i regel 0,2 %. Aktieägare som var bosatt utanför Norge betalade definitiv källskatt på aktieutdelning i form av kupongskatt efter en skattesats av 25 %, om inte lägre skattesats gällde på grund av bestämmelse i dubbelbeskattningsavtal.

Det nya norska systemet för beskattning av bolagsvinst och aktieutdelning gäller i princip inkomst som förvärfvas fr. o. m. beskattningsåret 1970. Nya regler om skattskyldighet till statlig inkomstskatt för norskt bolag för utdelning från annat norskt bolag gäller dock först fr. o. m. beskattningsåret 1971. Bestämmelserna i den nya lagstiftningen kan sammanfattas på följande sätt. Avdragsrätt för utdelning gäller för norska bolag vid beräkning av beskattningsbar vinst till statlig inkomstskatt. Avdrag får ske med belopp motsvarande hela den utdelning som utbetalas till aktieägarna eller som avsätts till en särskild fond för framtida utdelning ("utbyttareguleringsfond"). Om avsättning sker till sådan fond, gäller dock begränsningar både beträffande storleken av det belopp som får avsättas och tiden inom vilken de fonderade medlen måste utbetalas till aktieägarna för att medlen inte skall återföras till beskattning hos bolaget. Som en konsekvens av att avdragsrätt införts vid beskattningen till statlig inkomstskatt, har skattebefrielsen hos mottagaren för utdelning mellan norska bolag upphävt. För andra aktieägare hem-

mahörande i Norge kvarstår den redan tidigare gällande skattskyldigheten till statlig inkomstskatt för utdelning. Den beskattningsbara bolagsvinst som uppkommer efter avdrag för utdelning beskattas till statlig inkomstskatt efter en skattesats av 26,5 %. I fråga om den kommunala inkomstbeskattningen har inte inträtt några förändringar. Aktiebolag erlägger kommunal inkomstskatt för sin vinst liksom tidigare samt också avgift till skattefördelningsfonden och skatt till utvecklingshjälp, numera sammanlagt högst 23,5 %. Norska aktieägare är oförändrat fritagna från kommunal inkomstskatt på utdelningen. Genom de nya reglerna har således den ekonomiska dubbelbeskattningen av bolagsvinst upphävts såvitt gäller statlig inkomstskatt. Eftersom aktieutdelning redan tidigare var fritagen från kommunal inkomstskatt innebär den nya norska lagstiftningen att utdelning från norskt aktiebolag till inhemska aktieägare kommer att beskattas endast i ett led, i aktieägarens hand med statlig inkomstskatt och hos det utdelande bolaget i form av kommunal inkomstskatt på bolagsvinsten. I förmögenhetsskattehänseende innebär 1969 års skattereform vissa ändringar. Enligt den nya lagstiftningen är aktiebolag helt fritagna från förmögenhetsskatt. Kommunal förmögenhetsskatt tas i stället ut av aktieägare (om denne ej är norskt aktiebolag). Norska aktiebolag är dock, liksom andra fastighetsägare, skattskyldiga till en särskild kommunalskatt på fast egendom, vilken skatt utgår med visst belopp beräknat på taxeringsvärde (i stad 0,2—0,7 %). Den statliga förmögenhetsskatten och förmögenhetsavgiften till skattefördelningsfonden borttogs i samband med skattereformen.

För utländsk aktieägare gäller fortfarande, att källskatt tas ut med 25 % på bruttoutdelningen från norska bolag, om inte dubbelbeskattningsavtal föreskriver lägre skattesats. Utdelning från utländska bolag till mottagare i Norge är enligt norsk lag skattepliktig till såväl statlig som kommunal inkomstskatt.

Som nyss nämnts tas förmögenhetsskatt ut i Norge endast av kommunerna. Den kommunala förmögenhetsskatten utgår efter en proportionell skattesats som kan variera mellan 0,4 och 1 %. De flesta kommuner tillämpar den maximala skattesatsen 1 %. Skattskyldiga till den kommunala förmögenhetsskatten är endast fysiska personer och utländska bolag. Fysiska personer bosatta i Norge är i princip skattskyldiga för förmögenhetstillgångar såväl inom landet som utomlands. Undantag gäller dock för vissa tillgångar t. ex. fastighet och rörelsetillgångar i utlandet. Det tidigare redovisade undantaget från inkomstskattskyldighet för norska medborgare och personer med norsk "innfödsrett" gäller också i förmögenhetsskattehänseende. Sådana personer är befriade från förmögenhetsskatt på tillgångar i utlandet vid de två första taxeringar som företas efter deras bosättning i Norge. Grundavdrag medges personer bosatta i Norge med 40 000 n. kr. oavsett skatteklass. Utomlands bosatta fysiska personer och utländska juridiska per-

soner är skattskyldiga för förmögenhetstillgångar med anknytning till Norge, såsom fast egendom i Norge, fordringar med säkerhet av inteckning i där belägen fast egendom och rörelsetillgångar där. Grundavdrag gäller inte för sådana personer. Vidare är avdragsrätten för skuld vid beräkning av skattepliktig förmögenhet begränsad till hälften av skuldbeloppet liksom rätten till ränteavdrag vid inkomstbeskattningen, som jag tidigare nämnt, för sådana personer är begränsad till hälften av räntebeloppet.

Som jag tidigare antytt är beskattningen av sjömän och utomlands bosatta artister särskilt reglerad i norsk lag. Beträffande sjömän gäller en särskild sjömansskatt som påförs i stället för de statliga och kommunala inkomstskatterna, den särskilda skatten för utvecklingshjälp och avgiften till skattefördelningsfonden. Sjömansskatten är en definitiv källskatt som utgår på inkomst som förvärfvas av sjöman genom tjänstgöring ombord på norskt fartyg. Lagstiftningen grundar sig på gemensamma nordiska principer och överensstämmen i stort sett med bestämmelserna om svensk sjömansskatt. Utomlands bosatta artister som uppträder i Norge erlägger särskild artistskatt, som liknar den svenska bevilningsavgiften och som ersätter de vanliga inkomstskatterna. Skatten utgår med 10 % av bruttoersättningen till artisten, om denne själv arrangerar den föreställning i vilken han deltar, och med 20 % i övriga fall.

Det finns inte någon generell regel i norsk lagstiftning som är avsedd att lindra internationell dubbelbeskattning. De tidigare nämnda bestämmelserna om befrielse för i Norge bosatta personer från förmögenhetsskatt på fast egendom och rörelsetillgångar i utlandet samt om nedsättning av inkomstskatt på avkastning av sådana tillgångar kan dock sägas tjäna ett sådant ändamål. Detsamma gäller de skatteförmåner som finns för norska medborgare och personer med norsk "innfödsrett" som inflyttar till Norge. Vidare medges en begränsad rätt att avräkna utländsk skatt på inkomst av personligt arbete utomlands från norsk skatt på samma inkomst. Slutligen gäller rätt att vid beskattning i Norge av inkomst eller förmögenhet som omkostnad resp. skuld avdra utländsk skatt på samma inkomst eller förmögenhet, om skattelättnad inte kan ske på grund av andra interna regler eller enligt bestämmelser i dubbelbeskattningsavtal.

Det nya avtalet med Norge har, som jag nämnde i samband med anmälan av fråga om dess godkännande, tillkommit främst i syfte att anpassa avtalsbestämmelserna till den nya norska skattelagstiftningen och till de av OECD rekommenderade reglerna för bilaterala dubbelbeskattningsavtal. De viktigaste sakliga skillnaderna i förhållande till gällande avtalsreglering avser utformningen av bestämmelserna om utdelningsbeskattningen, beskattningen av personer anställda i allmän tjänst och metoden för undvikande av dubbelbeskattning.

Som jag tidigare nämnt hade remissinstanserna, kammarrätten och riksskatteverket, riktat vissa anmärkningar mot det ursprungliga avtalsförslaget. Några av dessa anmärkningar beaktades vid fortsatta förhandlingar och föranledde ändringar i avtalstexten. Andra anmärkningar i anledning av remisserna har dock inte ansetts böra medföra ändringar i avtalstexten. Jag avser att i den följande redogörelsen behandla dessa anmärkningar i samband med redovisningen av innehållet i de artiklar till vilka de hör.

Angående det huvudsakliga innehållet i avtalet får jag anföra följande.

I art. 1 och 2 anges de personer och de skatter som omfattas av avtalet. Avtalet tillämpas på personer med skatterättsligt hemvist i Sverige eller Norge eller i båda staterna. Avtalet avses i princip skola omfatta samtliga skatter som nu eller i framtiden tas ut i de båda länderna på inkomst och förmögenhet. På svensk sida har i uppräkningsart. 2 § 3 medtagits de skatter som särskilt angetts i nuvarande avtal jämte skogs-vårdsavgiften. På norsk sida inbegrips under "inkomst- och förmögenhetsskatten till staten och kommuner" bl. a. den tidigare omnämnda avgiften till skattefördelningsfonden. Art. 3—5 innehåller definitioner av vissa uttryck som begagnas i avtalet och har utformats i nära anslutning till OECD:s motsvarande bestämmelser. I art. 3 upptas dock även definition av uttrycket "internationell trafik". Definitionen har betydelse för tillämpningen av art. 8, art. 13 § 3 och art. 23 § 4. I art. 3 har vidare klargjorts att under uttrycken "Norge" resp. "Sverige" inbegrips vid tillämpningen av avtalet den del av kontinentalsockeln över vilken resp. stat har rättigheter enligt 1958 års konvention om kontinentalsockeln. Art. 4 och 5 är i huvudsak likalydande med OECD:s mönsterbestämmelser men kan i förhållande till nuvarande avtal i något fall innebära vissa sakliga skillnader. Så är t. ex. enligt art. 4 § 3 platsen för den verkliga ledningen avgörande i fall av s. k. dubbelt hemvist för juridisk person. Enligt nuvarande avtal är i sådant fall den juridiska personens nationalitet avgörande. Tillämpningen av dessa regler kan undantagsvis leda till olika resultat. Som ytterligare exempel kan anges, att enligt art. 6 punkt 1 i gällande avtal ett varunederlag är att anse som fast driftställe i avtalets mening, medan så icke är fallet enligt art. 5 i det nya avtalet.

I art. 6—22 återfinns regler angående beskattningen av särskilda inkomstslag.

Art. 6 föreskriver att inkomst av fastighet får beskattas i den stat där fastigheten är belägen. Denna regel avviker i princip inte från vad som gäller enligt nuvarande avtal, vari stadgas att skatt på sådan inkomst utgår endast i den stat där fastigheten ligger. Genom att för svensk del införts den s. k. credit of tax-metoden (avräkning av skatt) för undanröjande av dubbelbeskattning gäller dock generellt beträffande inkom-

ter som enligt avtalet får beskattas i Norge att svensk skatt får tas ut om inkomsttagaren har hemvist i Sverige. Därvid skall dock från den svenska skatten på inkomsten avräknas den norska skatt som utgått på samma inkomst. Reglerna härom finns i art. 24, till vilken jag senare skall återkomma. I fråga om inkomst av fastighet medför sålunda den nya metoden att inkomst av fastighet i Norge, som uppbärs av person med hemvist i Sverige, kan beskattas i Sverige med avräkning för den skatt som utgått i Norge enligt art. 6. Det kan i övrigt anmärkas, att i art. 6 § 4 införts regler som bl. a. innebär att den tidigare berörda norska lagstiftningen om begränsning av rätten till ränteavdrag vid inkomstbeskattningen inte blir tillämplig på person med hemvist i Sverige.

Inkomst av rörelse får enligt art. 7 beskattas i den stat där rörelsen bedrivs från fast driftställe. Vad som förstås med fast driftställe anges i art. 5. Har inkomsttagaren hemvist i Sverige, kan dock, som en följd av tillämpningen av credit of tax-metoden, inkomst av rörelse från fast driftställe i Norge beskattas också här, men avräkning skall då ske av den norska skatten enligt bestämmelserna i art. 24 § 4.

Riksskatteverket har ansett att uttrycket "inkomstslag" i första meningen i art. 7 § 7 kan missförstås och har föreslagit, att bestämmelsen formuleras på annat sätt. Jag anser dock inte, att missförstånd skall behöva uppstå om innebörden av uttrycket inkomstslag. Jag tillstyrker därför art. 7 § 7 i den lydelse den har fått i den överenskomna avtalstexten. Den andra meningen i art. 7 § 7, som saknar motsvarighet i tidigare svenska dubbelbeskattningsavtal, har tillkommit för att klargöra att de principer som enligt art. 7 gäller för beskattning av inkomst av rörelse hänförlig till fast driftställe även är tillämpliga beträffande exempelvis sådan utdelning på aktier med anknytning till det fasta driftstället, på vilken art. 7 skall tillämpas enligt art. 10 § 7.

Som ett undantag från bestämmelserna i art. 7 om beskattning av rörelseinkomst gäller enligt art. 8, i överensstämmelse med OECD:s modellavtal och nu gällande svensk-norska avtal, att inkomst av sjöfart eller luftfart i internationell trafik skall beskattas uteslutande i den stat där företag som driver sådan verksamhet har sin verkliga ledning. Bestämmelsen i art. 8 § 3 förutsätter, att den verkliga ledningen kan ligga i båda staterna, t. ex. i fråga om partrederier med delägare i både Sverige och Norge. I sådant fall beskattas i vardera staten den andel av partrederiets inkomst som belöper på delägare med hemvist där. Vid tillämpning av art. 8 § 3 torde visst samråd böra äga rum mellan de båda staternas behöriga myndigheter. Art. 8 § 4 har sin motsvarighet i gällande avtal och får ses mot bakgrunden av att inkomst som förvärvas genom den verksamhet som SAS bedriver icke beskattas hos SAS utan hos de skandinaviska flygföretag som ingår som delägare i SAS.

Art. 9 innehåller regler om omräkning av inkomst av rörelse vid obe-

hörig vinstöverflyttning till utlandet, exempelvis i förhållandet mellan moderföretag i den ena staten och dotterföretag i den andra staten. Artikelns första och andra stycken har sina motsvarigheter i OECD:s mönsterbestämmelser, medan bestämmelsen i tredje stycket, som innebär en obligatorisk skyldighet för en stat att underrätta den andra statens behöriga myndighet när fråga om omräkning uppkommer, har överförts i sak oförändrad från nuvarande avtal. Bestämmelserna har för Sveriges del betydelse vid tillämpningen av 43 § 1 mom. kommunal-skattelagen (1928: 370) (43 § 1 mom. ändrad senast 1965: 573).

Enligt nu gällande avtal beskattas utdelning på aktier endast i den stat där utdelningsmottagaren har hemvist. Enligt art. 10 § 1 i det nya avtalet har mottagarens hemviststat alltså beskattningsrätt. Även den stat varifrån utdelningen utbetalas (källstaten) har emellertid enligt art. 10 §§ 2 och 3 erhållit en begränsad beskattningsrätt. Bakgrunden till de nya reglerna är följande.

Lagstiftningen i Sverige och i Norge om beskattning av bolagsvinst och aktieutdelning var i stort sett överensstämmande före 1969 års norska skattereform. Den nuvarande regeln tedde sig därför naturlig. Som jag tidigare framhållit har emellertid läget ändrats genom den nya norska lagstiftningen. Norska bolag är numera berättigade att vid beskattningen till norsk statlig inkomstskatt få avdrag för utdelad vinst. Detta innebär att utdelad bolagsvinst beskattas hos bolaget endast med kommunal inkomstskatt, avgift till skattefördelningsfond och skatt till utvecklingshjälp, eller f. n. med sammanlagt 23,5 %. Har utdelningsmottagaren hemvist i Norge, kompletteras skatteuttaget genom att utdelningen beskattas med statlig inkomstskatt i dennes hand. Mottages utdelningen av aktieägare med hemvist i Sverige, skulle regeln i nuvarande avtal medföra att norsk skatt inte fick tas ut hos mottagaren. Man är ense på norsk och svensk sida att i sådant fall den totala beskattningen i Norge av utdelningen skulle bli låg vid en jämförelse med förhållandet enligt tidigare norsk lagstiftning och jämfört med den skatt som belastar utdelningen när utdelningsmottagaren har hemvist i Norge. Vid jämförelse med den skattebelastning som i Sverige åvilar utdelning från svenskt bolag till mottagare i Norge framgår dessutom, att den nuvarande regeln skulle skapa viss obalans i beskattningen av utdelning från bolag i resp. stat till mottagare i den andra staten. Norge har därför genom art. 10 §§ 2 och 3 i det nya avtalet tillagts rätt att beskatta utdelning från norska bolag till mottagare med hemvist i Sverige efter en skattesats som får uppgå till högst 15 % av utdelningens brutobelopp. Av art. 10 § 3 framgår dock att, om norska bolags avdragsrätt för utdelning skulle bortfalla genom lagstiftningsändring, källskatten begränsas till den i art. 10 § 2 a angivna skattesatsen av högst 5 %, om mottagaren är ett svenskt bolag som äger minst 25 % av det utdelande norska bolagets kapital. De överväganden som motiverat införande i av-

talet av rätt för Norge att ta ut källskatt på utdelning till Sverige gäller visserligen inte i samma grad i fråga om utdelning från Sverige till mottagare i Norge. Av principiella skäl har bestämmelsen emellertid utformats reciprokt. Enligt art. 10 § 2 får Sverige alltså i fortsättningen rätt att ta ut källskatt på utdelning från svenska bolag till mottagare i Norge. Skatten får, liksom enligt de av OECD rekommenderade reglerna, uppgå till högst 5 % om mottagaren är ett norskt bolag, som äger minst 25 % av kapitalet i det svenska bolaget och 15 % i övriga fall. Någon mot svarighet för svensk del till bestämmelsen i 3 § är givetvis inte påkallad.

Den skatt som utgår i källstaten avräknas enligt art. 24 från den skatt som tas ut i mottagarens hemviststat. Att i det nya avtalet införts en rätt för källstaten att ta ut skatt innebär därför i regel inte att mottagare som är skattskyldig för utdelningen i hemlandet drabbas av högre total skatt på denna än som är fallet enligt gällande avtalsbestämmelser. I den mån utdelningsmottagaren inte är skattskyldig för utdelningen i hemlandet och därför skatteavräkning inte kan ske, utgör däremot källstatens skatt givetvis en merbelastning i förhållande till nuvarande regler. Detta gäller framför allt de bolag som åtnjuter skattefrihet i hemviststaten för utdelning i enlighet med bestämmelserna i art. 10 § 6, som jag senare skall återkomma till. Dessa bolag är regelmässigt sådana som till minst 25 % äger det utdelande bolaget. Utdelning från norskt bolag till sådant svenskt bolag belastas enligt art. 10 § 3 med högst 15 % norsk skatt medan svensk skatt på utdelning från svenskt bolag till norskt bolag enligt art. 10 § 2 a får utgå med högst 5 %. Skillnaden motiveras, som jag tidigare framhållit, av en strävan att skapa balans mellan den totala skattebelastningen på utdelning från norskt resp. svenskt bolag. Bortsett från de reciprocitetshänsyn som jag framfört tidigare har det ansetts motiverat med en begränsad källskatt även på svensk sida mot bakgrunden av den begränsade avdragsrätt för utdelning som enligt svensk rätt tillkommer svenska bolag och som i viss utsträckning motsvarar den avdragsrätt som nu tillskapats i Norge.

Bestämmelsen i art. 10 § 6 om skattefrihet för utdelning har till syfte att förhindra kedjebeskattnings av bolagsvinst och ansluter till de regler om befrielse från skattskyldighet som gäller beträffande utdelning mellan svenska bolag enligt 54 § kommunalskattelagen (1928: 370) (54 § ändrad senast 1970: 915) och 7 § förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt. Bestämmelsen har i sak oförändrad överförts från nuvarande avtal. Art. 10 § 7 reglerar det fall att utdelning har verkligt samband med fast driftställe som mottagaren har i källstaten. I sådant fall gäller inte den begränsning av skattesatsen på utdelningen som källstaten är skyldig att iaktta enligt art. 10 §§ 2 och 3. I stället tillämpas reglerna i art. 7 om beskattning av rörelseinkomst.

Beskattningsen av ränta är icke uttryckligt reglerad i gällande avtal, vilket med den teknik enligt vilken avtalet är uppbyggt innebär, att

ränta beskattas endast i mottagarens hemviststat. I det nya avtalet har emellertid intagit uttryckliga bestämmelser i art. 11 om beskattning av sådan inkomst. Bestämmelserna innebär, att ränta liksom hittills beskattas endast i mottagarens hemviststat (art. 11 § 1).

I art. 12 föreslås att royalty skall beskattas endast i mottagarens hemviststat. Bestämmelsen, som är utformad i överensstämmelse med OECD:s rekommendation om beskattning av royalty, avviker inte i sak från motsvarande regel i nuvarande avtal.

Beskattningen av realisationsvinst behandlas i art. 13. Vinst genom avyttring av fastighet får beskattas i den stat där fastigheten är belägen. Om avyttringen avser lös egendom som ingår i anläggnings- eller driftkapitalet i ett fast driftställe eller i en stadigvarande affärsanordning för utövande av fritt yrke, får beskattning av vinsten ske i den stat där driftstället eller affärsanordningen ligger. Vinst genom avyttring av fartyg eller luftfartyg, som används i internationell trafik, eller av lös egendom hänförlig till sådana fartyg och luftfartyg beskattas uteslutande i den stat som enligt art. 8 har beskattningsrätten till inkomsten av verksamheten, dvs. den stat där sjöfarts- eller luftfartsföretaget har sin verkliga ledning. Realisationsvinst av annat slag beskattas med de undantag som framgår av art. 13 §§ 5 och 6 endast i överlåtarens hemviststat. Bestämmelserna i art. 13 § 5 innebär att Norge i visst fall förbehålls rätt att tillämpa norsk lagstiftning beträffande beskattning av vinst vid aktieförsäljning. Genom art. 13 § 6 medges Sverige motsvarande rätt såvitt avser försäljning av aktier i bolag vars väsentliga tillgång är fastighet. De svenska bestämmelser som åsyftas finns intagna i 35 § 3 mom. sista stycket, kommunalskattelagen (1928: 370) (35 § 3 mom. ändrad senast 1968: 275). I reservation mot riksskatteverkets yttrande över avtalet har två ledamöter förklarat, att bestämmelserna i art. 13 § 5 innebär ett avsteg från den allmänna princip om beskattning av realisationsvinst vid avyttring av aktier som upprätthålls i existerande dubbelbeskattningsavtal och som rekommenderats av OECD, nämligen att sådan beskattning skall ske endast i överlåtarens hemviststat. Man har vidare framhållit, att olika regler kommer att gälla vid avyttring av aktier i svenska och norska bolag samt att ägare av norska aktier, bosatta i Sverige, på grund av händelser i Norge kan försättas i olika situationer i fråga om beskattningen utan att kunna påverka orsakerna därtill. Av anförda skäl har reservanterna förklarat, att riksskatteverket bort avstyrka införandet av art. 13 § 5.

Beskattningsregeln i art. 13 § 5 får ses mot bakgrunden av föreskrifter i norsk lagstiftning vari försäljning av aktier i ett norskt bolag i vissa fall jämföras med försäljning av företaget och dess tillgångar. En avtalsbestämmelse innebärande en exklusiv beskattningsrätt i överlåtarens hemviststat skulle kunna leda till att avtalet utnyttjades i syfte att undgå norsk realisationsvinstbeskattning. För att motverka ett sådant utnytt-

jande av avtalsreglerna var man på svensk sida vid förhandlingarna beredd att tillmötesgå norska önskemål om att i begränsad omfattning få tillämpa norska skatteregler vid beskattning av vinst vid aktieförsäljning när överlåtaren har hemvist i Sverige. Av kommentaren till den aktuella OECD-bestämmelsen framgår även, att avsteg från huvudprincipen får ske i bilaterala avtal, om t. ex. en av de avtalsslutande staterna behandlar en aktieägares försäljning av samtliga eller flertalet aktier i ett bolag som överlåtelse av bolagets tillgångar som sådana. Som exempel på stater där detta är fallet nämns f. ö. just Norge. Med hänsyn härtill bör en avtalsbestämmelse av ifrågavarande slag enligt min mening inte möta betänkligheter. Jag vill dessutom framhålla, att en bestämmelse av motsvarande innehåll finns i art. 14 § 5 i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Nederländerna (SFS 1968: 771). I OECD-kommentaren har poängterats, att en undantagsbestämmelse av här antydd art inte får medföra dubbelbeskattning. I det svensk-norska avtalet har detta problem lösts efter mönster av det svensk-nederländska på så sätt att källstaten, dvs. Norge — i motsats till vad som normalt gäller — har förbundit sig att från sin skatt avräkna den skatt som erlagts i Sverige på vinsten. Bestämmelser härom finns i art. 24 § 3, som jag skall återkomma till senare. Genom detta förfarande är Sverige som hemviststat för överlåtaren alltså bibehållet sin rätt att beskatta vinsten utan att behöva medge skatteavräkning. Med hänsyn härtill och till att förbehållet för tillämpning av norsk lag är tidsbegränsat, har jag inget att erinra mot att en skatteflyktsregel av angivet slag införs i det svensk-norska dubbelbeskattningsavtalet. Jag tillstyrker därför att art. 13 § 5 godtas i föreslagen lydelse. Jag vill också erinra om att en skatteflyktsregel i svenskt intresse har intagits i art. 13 § 6.

Art. 14 föreskriver, i likhet med OECD:s motsvarande mönsterbestämmelse, att inkomst av fritt yrke som huvudregel beskattas endast i den stat där inkomsttagaren har hemvist. Om yrket utövas från en stadigvarande affärsanordning i den andra staten, får inkomsten emellertid beskattas i denna stat till den del inkomsten är hänförlig till verksamhet där.

Beskattningen av inkomst av enskild tjänst regleras i art. 15. Sådan inkomst beskattas i allmänhet endast i inkomsttagarens hemviststat. Om arbetet utförs i den andra staten, får inkomsten dock enligt art. 15 § 1 beskattas där. Överstiger vistelsen i denna andra stat inte 183 dagar under beskattningsåret, beskattas inkomsten likväl i hemviststaten under förutsättningar som anges i art. 15 § 2. Beskattningen av inkomst av anställning ombord på fartyg, luftfartyg och fiske-, sälvfångst- eller valfångstfartyg behandlas särskilt i art. 15 § 3. Enligt art. 15 § 3 a skall inkomst av arbete ombord på fartyg liksom enligt gällande avtal beskattas endast i den stat vars nationalitet fartyget har. Denna regel, som avviker från OECD:s rekommendation, är utformad med hänsyn till

de regler för skattskyldighet till sjömansskatt som gäller enligt såväl norsk som svensk lagstiftning på området. En i Norge bosatt sjöman som tjänstgör på svenskt handelsfartyg erlägger sjömansskatt enligt de regler som gäller för sjöman bosatt i Sverige (SFS 1959: 544). Inkomst av anställning ombord på luftfartyg i internationell trafik eller som används av SAS beskattas endast i den stat där inkomsttagaren har hemvist. Denna regel som intagits i art. 15 § 3 b överensstämmer i huvudsak med den bestämmelse i nuvarande avtal som reglerar beskattningen av sådan inkomst. Bestämmelsen i art. 15 § 3 c om beskattning av inkomst av arbete ombord på fiskefartyg o. d. saknar motsvarighet i gällande avtal. Personer anställda på sådana fartyg erlägger inte sjömansskatt. Inkomst av där angiven art behandlas enligt svensk skatterätt i vissa fall som inkomst av rörelse, som bedrivs utan fast driftställe. Med hänsyn härtill har särskild överenskommelse träffats den 2 april 1962 mellan dåvarande riksskattenämnden och norska finans- og tolldepartementet av innehåll att inkomst av fiske som förvärfvas på grund av s. k. båt-, redskaps- eller manslott skall beskattas endast i den stat där inkomsttagaren har hemvist (riksskattenämndens meddelande 1962 nr 4). Bestämmelsen i art. 15 § 3 c stadfäster denna princip och föreskriver att inkomst av arbete ombord på fiske-, sälvfångst- och valfångstfartyg skall beskattas endast i inkomsttagarens hemviststat.

I art. 15 § 4 har införts regler om beskattning av arbetsinkomst som förvärfvas av s. k. gränsgångare. Enligt nuvarande avtal beskattas sådan inkomst efter huvudregeln, dvs. i den stat där arbetet utförs. Den nya bestämmelsen föreskriver däremot, att hemviststaten skall under de i bestämmelsen angivna förutsättningarna ha rätt att ensam beskatta inkomsten. Skälen till detta undantag från huvudregeln är att söka i de speciella förhållanden som gäller för gränsgångare. Sådan person har oftast sin starkaste personliga anknytning till den kommun där han har sin bostad och sin familj. Ibland kan förhållandena vara sådana att han återvänder dagligen till sin bostad efter arbetets slut. I andra fall kan det av praktiska skäl vara lämpligt att han själv har tillfällig bostad nära arbetsplatsen i grannstaten, medan familjen kvarbor i den fasta bostaden och han reser hem vid veckoslut, semester etc. Det har hävdats, främst från norsk sida, att hemvistikommunens sociala och andra utgifter för arbetstagaren och hans familj i här avsedda fall uppgår till samma belopp som för andra personer med hemvist i kommunen. Det synes därför rimligt att arbetsinkomsten får beskattas i den stat där hemvistikommunen ligger. Jag delar denna uppfattning. I punkt 2 av slutprotokollet till art. 8 i det svensk-finska dubbelbeskattningsavtalet (SFS 1950: 198) finns i detta hänseende särregler av innebörd att gränsgångares arbetsinkomst beskattas endast i inkomsttagarens hemviststat. I detta avtal har uppräknats namnen på de svenska resp. finska gränskommunerna. Med hänsyn till det stora antalet kommuner längs den svensk-

norska gränsen, namnbyten i samband med kommunsammanslagningar etc. har denna teknik bedömts vara opraktisk. I stället har i art. 15 § 4 införts en generell regel, som gäller för personer som har hemvist i kommun som direkt gränsar till riksgränsen mellan Sverige och Norge och som arbetar i sådan kommun i den andra staten. Det krävs inte för att bestämmelsen skall vara tillämplig att kommunerna har gemensam gräns. Däremot förutsätts, att arbetstagaren regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i hemviststaten. Vid förhandlingarna om avtalet var förhandlingsdelegationerna ense om att begreppet "regelmässigt" i normalfallet skulle innebära, att arbetstagaren minst en gång i veckan uppehöll sig i sin fasta bostad. Man underströk emellertid också, att denna presumtion avsåg normalfallet och att undantag givetvis kunde gälla om arbetstagaren på grund av sjukdom, särskild tjänstgöring etc. vid enstaka tillfällen var förhindrad att besöka hemmet inom angiven tid. Bakgrunden till villkoret om regelmässighet är en strävan att från tillämpningen utesluta vissa fall som, i strid med bestämmelsens syfte, annars skulle komma att omfattas av denna. Detta gäller exempelvis fall där en person, som har hemvist i gränskommun i södra Norge, tar anställning och under lång tid arbetar i gränskommun i norra Sverige utan att förvärva hemvist där. Sådana fall skall inte omfattas av en undantagsbestämmelse, som bygger på den personliga anknytningen till den stat där den fasta bostaden ligger. Jag anser, att den uppfattning om innebörden av uttrycket "regelmässigt" som förhandlingsdelegationerna enats om medför en rimlig avgränsning av de fall på vilka bestämmelsen bör tillämpas. Mot denna bakgrund vill jag föreslå, att bestämmelsen antas i föreliggande utformning.

Art. 16 innehåller regler om beskattning av arbetsinkomst och inkomst av rörelse som uppbärs vid uppsättning och underhåll av spärrstängsel för renar på vissa sträckor längs svensk-norska gränsen. Sådan inkomst föreslås, med avvikelse från bestämmelserna i art. 15 resp. art. 7, bli beskattad endast i arbetstagarens resp. företagets hemviststat. Bestämmelsen har tillkommit i anslutning till det förslag till ny konvention mellan Sverige och Norge om renbetning m. m. med tillhörande protokoll om uppförande och underhåll av spärrstängsel för renar som paraferats den 9 juni 1971 och som överlämnats till Kungl. Maj:t den 24 juni 1971 av den svenska förhandlingsdelegationen samt till ett särskilt protokoll mellan Sverige och Norge om uppförande och underhåll av renstängsel utmed vissa delar av riksgränsen (Jämtlands län och Nord-Trøndelag och Sör-Trøndelag fylker). Enligt vad jag erfarit avses sistnämnda protokoll skola undertecknas inom den närmaste tiden. Enligt art. 16 § 3 skall de behöriga myndigheterna träffa överenskommelse om de sträckor på vilka artikelns bestämmelser skall tillämpas. Sådan överenskommelse kommer att träffas, sedan konventionen med tillhörande protokoll och det särskilda protokollet trätt i

kraft, och förutsätts anknyta till de däri angivna sträckorna. Konventionen och dess protokoll avses enligt uttryckliga bestämmelser i dessa träda i kraft den 1 maj 1972 medan det särskilda protokollet skall träda i kraft omedelbart efter utväxling av ratifikationshandlingarna, vilken beräknas komma att ske före nämnda datum.

Enligt art. 17 § 1 får styrelsearvoden och liknande ersättningar beskattas i den stat, där det utbetalande bolaget har hemvist. Bestämmelsen överensstämmer med OECD:s modellavtal men innebär en ändring i förhållande till nu gällande regler, vilka föreskriver beskattning endast i mottagarens hemviststat. Art. 17 § 2 avser att klargöra att 1 § endast gäller sådana ersättningar som personen i fråga uppburit i egenskap av styrelseledamot i bolaget och inte exempelvis lön som utbetalas till en i bolaget anställd person som samtidigt är ledamot av dess styrelse.

I art. 18 § 1 har bibehållits den nu gällande regeln att inkomst som förvärfvas av artister och professionella idrottsmän får beskattas i den stat där verksamheten utövas, oavsett vad avtalet i övrigt föreskriver om beskattning av inkomst av anställning eller fritt yrke. Bestämmelsen i art. 18 § 2 saknar motsvarighet i nuvarande avtal. Den har tillkommit för att förhindra att beskattningsregeln i 1 § kringgås genom att ersättningen för artistuppträdandet etc. utbetalas inte till artisten själv utan till annan person, t. ex. ett för ändamålet tillskapat s. k. artistbolag i vilket artisten har ett avgörande inflytande. Bestämmelser av i princip motsvarande innehåll finns i art. 18 i avtalet med Schweiz (SFS 1966: 554) och i art. 6 A i det genom tilläggsavtalet den 10 mars 1971 ändrade avtalet med Frankrike (prop. 1971: 112).

I nuvarande avtal finns inte någon särskild regel om beskattningen av pensioner och liknande ersättningar. Sådan inkomst beskattas i inkomsttagarens hemviststat enligt den allmänna bestämmelsen i avtalet om beskattning av inkomst som inte särskilt omnämns i detta. Som ett led i anpassningen till OECD:s modellavtal har särskilda bestämmelser införts i det nya avtalet om beskattning av pensioner. Art. 19 behandlar beskattning av pensioner på grund av enskild tjänst, livräntor och utbetalningar från socialförsäkringsmyndighet. Beträffande pensioner som utgår från stat och kommun gäller reglerna i art. 20.

Enligt art. 19 § 1 beskattas enskilda pensioner och livräntor liksom enligt gällande avtal endast i inkomsttagarens hemviststat. Genom art. 19 § 2 har införts en rätt för utbetalarstaten att beskatta sådana utbetalningar från dess socialförsäkringsmyndigheter, som sker enligt sociallagstiftningen i denna stat till person med hemvist i den andra staten. På grund av denna bestämmelse får sålunda svensk skatt tas ut på pensioner som utgår enligt lagen om allmän försäkring (1962: 381), t. ex. folkpension och tilläggspension (ATP), till person med hemvist i Norge. Remissinstanserna har inte haft något att erinra mot denna regel men mot riksskatteverkets yttrande har i denna del en ledamot

reserverat sig. Reservanten har avstyrkt, att regeln införs och förklarar att den strider mot OECD:s av Sverige godkända rekommendation beträffande beskattning av pensioner i enskild tjänst. I reservationen framhålls vidare, att det är önskvärt att en pensionär beskattas endast i ett land för alla sina pensioner oavsett från vilket land de utgår. Utbetalarsstatens beskattningsrätt framstår enligt reservantens uppfattning som särskilt egendomlig t. ex. i fall då en person som under hela sin aktiva tid varit anställd i svenska dotterbolag utomlands efter sin pensionering bosätter sig utomlands och uppbär tilläggspension, för vilken kostnaderna burits av de utländska bolagen.

Jag delar inte denna uppfattning. När OECD:s mönsterregel antogs år 1963 som en rekommendation, hade lagstiftning om socialförsäkringspensioner ännu inte genomförts i medlemsstaterna i större omfattning. Man hade därför inte då anledning att överväga frågan om beskattning av sådana pensioner. Jag finner därför inte att OECD-rekommendationen kan åberopas som argument mot den föreslagna regeln. Denna motiveras av att förmåner enligt försäkringen för tilläggspension ansetts jämförbara med statlig pension i beskattningshänseende. Regeln utgör således en motsvarighet till bestämmelser i art. 20 om beskattning av lön och pensioner i allmän tjänst. Enligt min mening skall samma synsätt givetvis anläggas även i det fall pensionen utgår till en svensk medborgare som inträtt i tilläggspensioneringen i fråga om sin inkomst av anställning hos svenskt dotterbolag i utlandet. Jag vill i detta sammanhang även erinra om att motsvarande bestämmelse finns i flertalet av de på senare år ingångna svenska dubbelbeskattningsavtalen.

Som jag tidigare antytt har i det nya avtalet införts regler om beskattning av lön och pension i allmän tjänst som avviker från dem som gäller enligt nuvarande avtal. Nuvarande regler innebär att sådan lön beskattas på samma sätt som lön i enskild tjänst dvs. i regel i den stat där arbetet utförs. Statlig pension beskattas enligt gällande avtal liksom enskild pension endast i pensionstagarens hemviststat. Art. 20 i det nya avtalet har utformats i överensstämmelse med OECD:s mönsterbestämmelse för beskattning av löner och pensioner som utbetalas av stat och kommun. Enligt art. 20 § 1 får sådana löner och pensioner beskattas i den stat varifrån ersättningen utbetalas. I art. 20 § 2 stadgas undantag från denna princip för det fall att ersättningen eller pensionen utgår på grund av anställning utövad i samband med rörelse som den utbetalande staten resp. kommunen bedrivit.

Art. 21 innehåller regler om viss skattefrihet för inkomster som förvärfvas av studerande och praktikanter med hemvist i en av staterna vid vistelse i den andra staten. Art. 21 § 1, som har sin motsvarighet i OECD-avtalet, föreskriver skattefrihet i vistelsestaten för periodiska understöd från utlandet. Art. 21 § 2 har utformats efter mönster av den bestämmelse i det svensk-finska dubbelbeskattningsavtalet som tillkom

genom noteväxling den 9 september 1968 (SFS 1968: 517). Bestämmelsen skiljer sig från en likartad bestämmelse i det gällande avtalet framför allt i två hänseenden. Kretsen av undervisningsanstalter har utvidgats att omfatta också andra sådana anstalter än universitet och högskola. Vidare har kravet på anställningens samband med studierna mildrats. Enligt gällande avtal skall anställningen innehas "för att erhålla för studierna erforderlig praktisk utbildning". Detta har i praxis tolkats så att för tillämpningen av bestämmelsen krävs att anställningen innehas som ett led i en studieplan eller på annan grund utgör en obligatorisk praktikanttjänstgöring. Uttrycket i art. 21 § 2 "för att erhålla praktisk erfarenhet i anslutning till studierna" har valts för att markera att sådan fast anknytning mellan anställning och studier inte längre erfordras. Givetvis måste dock anställningen ha klart samband med studiernas inriktning.

Inkomstslag som inte behandlats i föregående artiklar i avtalet beskattas enligt art. 22 endast i inkomsttagarens hemviststat.

Beskattningen av förmögenhetstillgångar behandlas i art. 23. Fastigheter och tillgångar nedlagda i fast driftställe eller stadigvarande affärsanordning får enligt art. 23 §§ 1 och 3 beskattas i den stat där de är belägna. På grund av bestämmelsen i art. 23 § 2 får, som ett undantag från den tidigare redovisade regeln i norsk skattelag, avdrag göras för skuld hänförlig till fast egendom i Norge, som innehas av person med hemvist i Sverige. Fartyg och luftfartyg som används i internationell trafik och lös egendom hänförlig till sådana fartyg beskattas endast i den stat, där inkomsten av sådan verksamhet enligt art. 8 får beskattas, dvs. där företagets verkliga ledning är belägen. Beskattningen av andra slag av förmögenhetstillgångar är förbehållen den stat där innehavaren har hemvist.

I gällande avtal begagnas både för Sveriges och Norges del den s. k. exemptmetoden för undvikande av dubbelbeskattning, dvs. inkomst eller förmögenhet, som enligt bestämmelse i avtalet får beskattas i den ena staten, skall vara undantagen från beskattning i den andra staten.

I art. 24 av det nya avtalet har för svenskt vidkommande liksom i andra avtal som ingåtts under senare år föreskrivits skatteavräkning (credit of tax) som huvudmetod för undvikande av dubbelbeskattning. Denna metod innebär att skattskyldig med hemvist i Sverige taxeras i vanlig ordning även för inkomst och förmögenhet som enligt avtalet får beskattas i Norge. Från den svenska skatten avräknas enligt art. 24 § 4 inkomst- resp. förmögenhetsskatt som den skattskyldige har erlagt i Norge enligt bestämmelse i avtalet. Avräkningsbeloppet får emellertid inte överstiga den svenska skatt som belöper på den inkomst resp. förmögenhet som beskattas i Norge. Från credit of tax-förfarandet undantas enligt art. 24 § 5 inkomst eller förmögenhet som uppbärs resp. innehas av person med hemvist i Sverige och som enligt avtalet skall beskattas

tas endast i Norge. Detta gäller beträffande inkomst av sjöfart och luftfart i internationell trafik (art. 8), realisationsvinst vid försäljning av tillgångar nedlagda i sådan verksamhet (art. 13) och innehav av sådana tillgångar (art. 23). Det gäller vidare i fråga om inkomst av anställning ombord på norskt fartyg som uppbärs av person med hemvist i Sverige (art. 15 § 3 a). I dessa fall skall således alltjämt exemptmetoden tillämpas. Jag vill i detta sammanhang erinra om bestämmelsen i art 10 § 6 enligt vilken exemptmetoden i regel skall tillämpas på utdelning från norskt till svenskt bolag. Ytterligare undantag från credit of tax-förfarandet på svensk sida gäller beträffande sådan person med hemvist i Sverige som avses i art. 13 § 5 och som uppbär vinst vid försäljning av aktier i norskt bolag. Som jag tidigare nämnt åligger det i sådant fall Norge enligt art. 24 § 3 att genom skatteavräkning förhindra dubbelbeskattning. Motsvarande skyldighet för Sverige föreskrivs i art. 24 § 6 vid beskattning här i riket av vinst som avses i art. 13 § 6 och som uppbärs av person med hemvist i Norge.

På norsk sida bibehålls enligt art. 24 § 1 i princip exemptmetoden för undvikande av dubbelbeskattning. För person med hemvist i Norge kommer således inkomst eller förmögenhet som enligt avtalet får beskattas i Sverige i regel inte att inräknas i beskattningsunderlaget för bestämmande av norsk skatt. Utöver det fall som avses i art. 24 § 6 och som jag nyss redogjort för undantas från exemptmetoden i regel även utdelning från svenskt bolag till mottagare med hemvist i Norge. Den källskatt som enligt art. 10 tas ut i Sverige avräknas enligt art. 24 § 2 från den norska skatt som belöper på utdelningen.

Art. 25 innehåller bestämmelser om likställighet mellan skattskyldiga. Bestämmelserna bygger på OECD:s rekommendation men har försetts med vissa tillägg. I art. 25 § 2 andra stycket har sålunda som en sista mening införts ett förbehåll, som innebär att norskt bolags filial i Sverige inte kan åberopa den skattefrihet för utdelning från svenskt bolag som i regel gäller för utdelning mellan svenska bolag. Motsvarande regel finns i art. XXVI (3) i det svensk-brittiska dubbelbeskattningsavtalet (SFS 1968: 769). Även tredje stycket av art. 25 § 2 utgör ett tillägg i förhållande till OECD-avtalet. Denna bestämmelse medför att Norge vid beskattning av ett fast driftställe som tillhör ett svenskt bolag inte behöver medge avdrag för driftställets andel av den vinst som kan ha utdelats av det svenska bolaget. För svensk del innebär regeln att norskt bolags fasta driftställe i Sverige inte kan vid beskattningen här åberopa rätt till s.k. Annell-avdrag. Kammarrätten har i sitt remissyttrande efterlyst visst förtydligande av bestämmelserna i art. 25 § 2 andra och tredje styckena. Jag anser att denna begäran tillgodosätts genom den förklaring som nu lämnats av innehållet i dessa bestämmelser. Genom art. 25 § 4 förbehåller sig Norge rätt att utan hinder av övriga bestämmelser i art. 25 tillämpa de norska reglerna om skatte-

förmåner för norska medborgare och personer med norsk "innfödsrett".

Art. 26 innehåller, förutom sedvanliga regler om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse om avtalets tolkning och tillämpning, i 3 § ett bemyndigande för de behöriga myndigheterna att träffa överenskommelse i frågor som på grund av olikheter i de båda staternas lagstiftningar kan uppkomma beträffande skattens beräkning. Nuvarande avtal innehåller i art. 22 en motsvarande regel som har utnyttjats för en överenskommelse angående beskattning av underhållsbidrag från frånskild make i Sverige till barn i Norge (riksskattenämndens meddelande 1961 nr 4). Sedan det nya avtalet trätt i kraft torde en ny överenskommelse, grundad på bestämmelsen i art. 26, böra träffas mellan de behöriga myndigheterna i samma ämne.

Art. 27 § 1, som innehåller en regel rörande diplomatiska och konsulara befattningshavare, har utformats enligt OECD:s rekommendation. Art. 27 § 2 avser att fastställa sådan befattningshavares hemvist vid tillämpning av avtalet.

Avtalet innehåller i art. 28 en regel som föreskriver att 1962 års avtal beträffande Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag inte ändras genom det nya dubbelbeskattningsavtalet. Enligt art. 29 kan det nya avtalet utsträckas att gälla även Svalbard, Jan Mayen och de norska besittningarna utanför Europa.

Avtalet skall ratificeras och träda i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna. Föreskrift härom har intagits i art. 30. Avtalet kommer efter ratifikation att tillämpas på inkomst som förvärfvas fr. o. m. den 1 januari 1972 och beträffande förmögenhetsskatt som utgår på grund av taxering år 1973 eller senare år. De nya bestämmelserna träder då i stället för 1956 års avtal samt tilläggsavtalet den 21 maj 1959. Som framgått av det föregående innebär det nya avtalet i motsats till nuvarande avtal, att kupongskatt får tas ut för utdelning på aktier i svenskt bolag. Kupongskatt torde dock böra uttas tidigast i fråga om utdelning som blir tillgänglig för lyftning vid den tidpunkt då, efter ratifikation av avtalet, Kungl. Maj:t meddelar bestämmelser om tillämpning av det nya avtalet. Om sådana bestämmelser inte skulle hinna meddelas före 1971 års utgång, skall sålunda kupongskatt inte tas ut fr. o. m. den 1 januari 1972 utan först fr. o. m. den senare tidpunkt som anges i tillämpningskungörelse.

Art. 31 innehåller uppsägningsbestämmelser.

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. Gällande dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Norge daterar sig från år 1956. Utvecklingen sedan dess i de båda staterna på beskattningsområdet och framför allt den beskattningsreform som år 1969 genomfördes i Norge har inneburit, att en revision av avtalet framstått som angelägen. Även mot bakgrunden av OECD:s modellavtal, som tillkom år 1963, har 1956 års avtal i vissa delar framstått som föråldrat. Det nya avtalet har i

tillämpliga delar utformats med hänsyn tagen till den nya norska lagstiftningen och synes lösa dessa avtalsfrågor på ett för Sverige tillfredsställande sätt. De mest betydelsefulla ändringarna i förhållande till gällande avtalsreglering berör utdelningsbeskattningen och metoden för undvikande av dubbelbeskattning. Reglerna om utdelningsbeskattningen får anses utgöra en skälig kompromiss mellan svenska och norska beskattningsanspråk mot bakgrund av de interna regler om beskattning av bolagsvinst som numera gäller i de båda staterna. Genom avtalet införs vidare för Sveriges del, liksom i andra på senare år ingångna avtal, credit of tax som generell metod för undvikande av dubbelbeskattning. Slutligen har det nya avtalet anpassats till de bestämmelser som av OECD rekommenderats för bilaterala dubbelbeskattningsavtal. Detta innebär bl. a. att beskattningsreglerna ändrats beträffande vissa inkomstslag, t. ex. inkomst av allmän tjänst. Jag anser att det nya avtalet även i övrigt innebär förbättringar och förtydliganden i förhållande till gällande avtalsreglering och får därför tillstyrka att avtalet föreläggs riksdagen för godkännande.

Under återopande av det anförda och vad jag anført i ärendet den 15 oktober 1971 hemställer jag att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen att

1) godkänna avtalet mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet,

2) bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det föranleds av avtalet, meddela föreskrifter om ändring i fråga om taxeringar som rör statlig eller kommunal skatt och i fråga om andra åtgärder varigenom sådan skatt har påförts.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

